ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

កម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី

សមាសភាគទី ២ : ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន

គោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

ឯកសារគាំទ្រការអនុវត្ត

សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ

អារម្ភកថា

សៀវភៅប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន (ETL) ត្រូវបានរៀបរៀងក្នុងក្របខណ្ឌសមាសភាគទី ២ នៃកម្មវិធី សាលាកុមារមេត្រី ជា ២ សៀវភៅ : សៀវភៅអ្នកសម្របសម្រួល និង សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

ទំរង់នៃសំណេរមាន ២ គឺ :

-ទំរង់ជាការបំប៉ន

-ទំរង់ជាលំហាត់កិច្ចការដោយផ្អែកលើសកម្មភាពដែលបានបង្រៀនកន្លងមក ។

ខ្លឹមសារនៃសៀវភៅបានពណ៌នាចំនួន ៨ មេរៀនសំខាន់ៗ ដែលនឹងអាចពង្រីកសមត្ថភាពក៏ដូចជាបទពិសោធ ជូនគ្រូឈរថ្នាក់ឱ្យមានការអភិវឌ្ឍមួយកំរិតថែមទៀត ទាំងរបៀបរបបការងារ ទាំងបច្ចេកទេសបង្រៀន ។ ខ្លឹមសារមេរៀនបានផ្តល់នូវ គំនិតផ្តួចផ្តើមជាច្រើនសម្រាប់ការបង្រៀនដូចជា :

-ការបង្កើតល្បែងសិក្សាច្រើនបែបសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោលទាំង ៤

-ការច្នៃប្រឌិតប្រើប្រាស់ប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយផ្សេងៗ : ផ្ទាំងរូបភាព ឯកសារ... ដែលបំរើឱ្យសេវាសង្គម (**អប់រំ សុភាព ពាណិជ្ជកម្ម បរិស្ថាន... ។ល។**) មកបំរើឱ្យការរៀនរបស់កុមារបានល្អប្រសើរ

-ល្បិចជួយកុមារដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិនអាន សំណេរ និង ការគិត (បញ្ហា)... ។

សៀវភៅប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន (ETL) មានគោលដៅតែមួយគត់ គឺអភិវឌ្ឍបុគ្គលិកលក្ខណៈ ពេញលេញរបស់កុមារគ្រប់រូប ។

គណៈកម្មការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី នឹងចងក្រងសកម្មភាពមេរៀនជាលក្ខណៈប្រតិបត្តិបន្តបន្ទាប់ទៀត សម្រាប់ជាជំនួយស្មារតីជូនលោកគ្រូ អ្នកគ្រូជាទីស្រឡាញ់ និង រងចាំទទួលមតិកែលំអពីលោកអ្នកជានិច្ច ។

អរគុណ !

<u>បញ្ជីប្រធានបទ</u>

ទំព័រ

-សេចក្តីផ្តើម គោលបំណង ខ្លឹមសាររួម...១

ប្រធានបទទី ១ : ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ៥ សកម្មភាព...២-៥

ប្រធានបទទី ២ : ការប្រើប្រាស់សំណួរ ៥ សកម្មភាព...៦-១៨

ប្រធានបទទី ៣ : ការបង្កើតល្បែងសិក្សា ៦ សកម្មភាព..១៩-២៦

ប្រធានបទទី ៤ : ការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងថ្នាក់រៀនសំបូរបែប ៥ សកម្មភាព.................................២៧-៣១

ប្រធានបទទី ៥ : ការអភិវឌ្ឍអំណាន ៤ សកម្មភាព..៣២-៣៧

ប្រធានបទទី ៦ : ការអភិវឌ្ឍសំណេរ ៣ សកម្មភាព..៣៨-៤៣

ប្រធានបទទី ៧ : វាយតម្លៃ/កម្រងស្នាដៃសិស្ស ៤ សកម្មភាព..៤៤-៤៦

ប្រធានបទទី ៨ : ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ (ស្វ័យវាយតម្លៃ) ៤ សកម្មភាព..៤៧-៥១

ឧបសម្ព័ន្ធ

គ្រូ : ....

ថ្នាក់ទី : ....

សាលារៀន : ....

កម្រងសាលារៀន : ....

ស្រុក/ខណ្ឌ : ....

ខេត្ត/ក្រុង : ....

ឆ្នាំសិក្សា : ....

គ្រូបង្រៀនសាលាកុមារមេត្រី

សារៈសំខាន់នៃគ្រូបង្រៀននៅក្នុងសាលាកុមារមេត្រី

ឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន សម្រាប់អភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ

គ្រូបង្រៀន គឺជាគន្លឹះសម្រាប់អនុវត្តកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីប្រកបដោយជោគជ័យ

គ្រូជាអ្នកពាក់ព័ន្ធយ៉ាងសំខាន់ នៅក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ជាតិ ដើម្បីកែលំអគុណភាពសាលារៀន នៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ ។ គ្រូមានឥទ្ធិពលយ៉ាងច្រើនទៅលើកុមារដែលពួកគាត់បង្រៀន និងថ្នាក់រៀនដែលពួកគាត់គ្រប់គ្រង ។ មនុស្សភាគច្រើនមានការកត់សំគាល់យ៉ាងងាយចំពោះគ្រូល្អ និងគ្រូអន់ ។

គ្រូដើរតួជាគំរូដល់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គាត់ ។ គ្រូអាចបង្ហាញនូវបុគ្គលិកលក្ខណៈល្អ ដែលគ្រួសារភាគច្រើនចង់ ឃើញកូនរបស់ខ្លួនយកតម្រាប់តាម ។ គុណភាពទាំងនេះរួមមាន ការខំប្រឹងប្រែងធ្វើការងារ មានចិត្តសប្បុរស មិនលំអៀង និងគោរពដល់អារម្មណ៏របស់អ្នកដទៃ ជាពិសេសសិទ្ធិរបស់កុមារ ។ គុណភាពទាំងនេះ គឺជាផ្នែកទាំងមូលរបស់បញ្ញត្តិនៃកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ។

គ្រូកុមារមេត្រីត្រូវតែស្គាល់កុមារគ្រប់រូបទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់ខ្លួន ។ គ្រូត្រូវតែស្គាល់ឈ្មោះ ស្ថានភាពគ្រួសារ ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ និងចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ពួកគេ ។ គ្រូកុមារមេត្រីត្រូវស្តាប់គំនិត និងមតិរបស់កុមារនៅក្នុងថ្នាក់របស់ខ្លួន ។ គ្រូកុមារមេត្រីត្រូវតែទទូចឱ្យកុមារនៅក្នុងថ្នាក់ស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមកផងដែរ ។ ប្រសិនបើគ្រូពិតជាគោរពតម្លៃនៃបទពិសោធន៏ និងទស្សនៈរបស់កុមារនោះ កុមារក៏នឹងធ្វើដូច្នោះដែរ ។

ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន ជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានដាក់ចេញនូវកម្មវិធីបំប៉នថ្នាក់ជាតិដល់បុគ្គលិកសិក្សាទាំងអស់ សម្រាប់ជាផ្នែកនៃការពង្រីកកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ។ ឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន គឺជាកិច្ចខំប្រឹងប្រែងចម្បងរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីឱ្យបានទៅដល់គ្រូគ្រប់រូបទូទាំងប្រទេស ។

កម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីមានឬគ្មានផលប៉ះពាល់ដល់សាលារៀន អាស្រ័យទៅលើអ្វីដែលលោកគ្រូ អ្នកគ្រូបានធ្វើ ។ ឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនរួមបញ្ចូលទាំងឯកសារអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងនឹងផ្តល់ជូនផ្ទាល់ដល់ដៃគ្រូ ។ ឯកសារទាំងនេះផ្តល់នូវព័ត៌មានអំពីគំនិតថ្មីៗនៅក្នុងការបង្រៀន និងរៀន និងឧទាហរណ៏សម្រាប់អនុវត្តជាក់ស្តែងអំពីរបៀបដែលគ្រូអាចប្រើគំនិតថ្មីៗទាំងនេះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា នឹងផ្តល់ផងដែរនូវការគាំទ្រដល់គ្រូតាមសាលារៀនពេញមួយឆ្នាំសិក្សា តាមរយៈគ្រូឧទ្ទេសមកពីកម្រងសាលារៀន ឬការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក/ខណ្ឌ ។

សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ គឺជាផ្នែកមួយរបស់ឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ។ សៀវភៅកំណត់ត្រានេះ គឺសម្រាប់គ្រូកត់ត្រាកិច្ចការដែលបានធ្វើក្នុងឆ្នាំសិក្សា ។ គ្រូអាចយកសៀវភៅកំណត់ត្រារបស់ខ្លួនមកកាន់អង្គប្រជុំ

អភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ដែលប្រារព្ធធ្វើនៅកម្រងសាលារៀន ឬ នៅការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក/ខណ្ឌ ។ គ្រូអាចចែករំលែកលទ្ធផលបទពិសោធការងាររបស់ខ្លួនជាមួយគ្រូដទៃទៀតបាន និង ជួយដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីបំពេញឱ្យបានចប់សព្វគ្រប់នៅក្នុងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ។

នៅដំណាច់ឆ្នាំសិក្សា គ្រូគួរជូនសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូទៅលោកនាយក/នាយិកាដើម្បីពិនិត្យមើល ។ គ្រូដែលបានអនុវត្តនូវរាល់កិច្ចការទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន ហើយបានកត់ត្រាលទ្ធផលនានា គ្រូនោះនឹងទទួលបានការលើកទឹកចិត្តពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់គាត់នៅក្នុងកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ។

ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន

I.សេចក្តីផ្តើម

សាលាកុមារមេត្រី គឺជាក្របខណ្ឌទូលំទូលាយមួយដែលមានគ្រប់ផ្នែកនៃការងារទាំងអស់របស់សាលារៀន រួមមាន ការគ្រប់គ្រងសាលារៀន សុខភាព និង សុវត្ថិភាព យេនឌ័រ ទំនាក់ទំនងសាលារៀន និង សហគមន៍ និង ការគាំទ្ររបស់ប្រព័ន្ធអប់រំ ។ សកម្មភាពប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន សមាសភាគទី២ នៃកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ត្រូវបានចងក្រងជា ២ ឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា :

១.សៀវភៅអ្នកសម្របសម្រួល

២.ឯកសារសម្រាប់គ្រូឈរថ្នាក់ ហៅថា " **សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ** "

សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូនឹងត្រូវចែកជូនដល់គ្រប់គ្រូទាំងអស់ សម្រាប់កត់ត្រាកិច្ចការដែលបានអនុវត្តនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា ។ គ្រូអាចយកសៀវភៅកំណត់ត្រារបស់ខ្លួនមកកាន់អង្គប្រជុំដែលប្រារព្ធធ្វើនៅកម្រងសាលារៀន ឬ នៅការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡាស្រុក/ខណ្ឌរៀងរាល់ខែ ។ គ្រូនឹងបានចែករំលែកលទ្ធផលបទពិសោធការងាររបស់ខ្លួនជាមួយគ្រូដទៃទៀត បាន និង ជួយដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីបំពេញឱ្យបានចប់សព្វគ្រប់នៅក្នុងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ។ សៀវភៅកំណត់ត្រានេះនឹងជួយគ្រូឱ្យសាកល្បងអនុវត្តជាក់ស្តែងនូវគំនិតថ្មីៗ និង ឱ្យពួកគាត់អាចក្លាយទៅជាអ្នកស្រាវជ្រាវនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។

II.គោលបំណង

ដើម្បីឱ្យលោកគ្រូ អ្នកគ្រូកែលំអគុណភាពនៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស ដោយការអនុវត្តវិធីបង្រៀន និង រៀន តាមបែបកុមារមេត្រី ។

III.ខ្លឹមសារ

ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន រួមមាន :

១.ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន

២.ការប្រើប្រាស់សំណួរ

៣.ការបង្កើតល្បែងសិក្សា

៤.ការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងថ្នាក់រៀនសំបូរបែប

៥.ការអភិវឌ្ឍអំណាន

៦.ការអភិវឌ្ឍសំណេរ

៧.រង្វាយតម្លៃ និង កម្រងស្នាដៃសិស្ស

៨.ការឆ្លុះបញ្ចាំង (ស្វ័យវាយតម្លៃ)

ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ

IV.សកម្មភាពអនុវត្ត

១.ប្រធានបទទី១ : ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

គ្រូទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន ។ វិធីនៃការរៀបចំថ្នាក់រៀន អាចមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើរបៀបរៀនរបស់កុមារ ។ ឧទាហរណ៍ : ប្រសិនបើគ្រូតុបតែងថ្នាក់ហើយមិនដែលផ្លាស់ប្តូរ ឬប្រើប្រាស់វត្ថុទាំងនោះបម្រើឱ្យការបង្រៀន និង រៀនទេ កុមារនឹងធុញទ្រាន់មិនចង់ចូលរួមការពិភាក្សា និង ធ្វើការងារជាមួយគ្នាឡើយ ។ កុមារពិតជារៀនដោយការស្តាប់គ្រូ ឬចម្លងពីសៀវភៅសិក្សាគោល ឬក្តារខៀនតែប៉ុណ្ណោះ ។ គួរមានរបៀប រៀនដទៃទៀតដែលមានប្រសិទ្ធភាពជាងនេះ ។ កុមាររៀនបានពូកែនៅពេលដែលពួកគេរៀនយ៉ាងសកម្ម និងទទួលបានការលើកទឹកចិត្ត ។ គ្រូត្រូវក្តាប់ឱ្យបាននូវចំណាប់អារម្មណ៍របស់កុមារ និង ត្រូវផ្តល់កិច្ចការរៀនសូត្រជាច្រើនខុសៗគ្នា ។ ភាពប្លែកៗមានសារសំខាន់ណាស់សម្រាប់កុមារ ។ គ្រូគួរតែធ្វើកិច្ចតែងការបង្រៀន ដើម្បីឱ្យកុមារមានឱកាសធ្វើការងារដោយខ្លួនឯង ជាដៃគូ ក្រុមតូច ក្រុមធំ ឬថ្នាក់ទាំងមូល ។

គ្រូនិងសិស្ស ចូលចិត្តធ្វើការងារនៅក្នុងបន្ទប់រៀនដែលមានភាពទាក់ទាញនិងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ។ នេះមានន័យថា:

- រក្សាបន្ទប់រៀនឱ្យស្អាត
- មានធុងដាក់សម្រាម និងចាក់វាចោលជារៀងរាល់ថ្ងៃ
- សម្អាត និងរៀបចំក្តារខៀនជារៀងរាល់ថ្ងៃ
- រៀបចំគ្រឿងសង្ហារិម ដើម្បីឱ្យកុមារអាចរៀនតាមរបៀបផ្សេងៗពីគ្នា (ដោយខ្លួនឯង ជាដៃគូ ក្រុមតូច ក្រុមធំ ថ្នាក់ទាំងមូល)
- ដាក់ប័ណ្ណរូបភាពពណ៌ តារាងផ្សេងៗ ផែនទី និងដាក់តាំងរូបគំនូរនៅលើជញ្ជាំង
- ធ្វើ និងដាក់តាំងប័ណ្ណពាក្យ ពាក្យស្លោក ស្លាកសញ្ញា ប្រយោគ សំណួរ
- ដាក់តាំងកិច្ចការផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សិស្ស នៅលើជញ្ជាំង ឬក៏ចងព្យួរនឹងខ្សែ
- មានកន្លែងពិសេសនៅក្នុងបន្ទប់ (*ឧទាហរណ៍:* សម្រាប់តារាង សៀវភៅបណ្ណាល័យ ទស្សនាវដ្តី អំបោស កញ្ចក់ក្រាស កន្លែងវាស់កម្ពស់ ថ្លឹងទម្ងន់កុមារ ...) ។
- ព្យួរប័ណ្ណរូបភាព រូបភាព និងផែនទីដែលមានកំពស់ ឱ្យកុមារអាចមើលឃើញច្បាស់

គ្រូប្រើគំនិតថ្មីៗរបស់ឯកសារនេះ នឹងធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរខ្លះៗ អំពីរបៀបដែលពួកគាត់រៀបចំ បន្ទប់រៀន ។ តាមរយៈការគូរ " ***ប្លង់បន្ទប់រៀន*** " នៅក្នុងពេលខុសៗគ្នានៃឆ្នាំសិក្សានីមួយៗ គ្រូអាចមើលឃើញពីការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងបន្ទប់រៀនរាល់ពេល ។ ប្លង់បន្ទប់រៀន គួរតែគូរជាដ្យាក្រាម សាមញ្ញពុំមែនជារូបភាពឡើយ ។ ប្លង់បន្ទប់រៀននេះមិនត្រូវចំណាយពេលលើសពី១០នាទី ដើម្បីគូរឡើយ ។

កិច្ចការគ្រូ

កិច្ចការសម្រាប់គ្រូដែលទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន គឺត្រូវប្លង់បន្ទប់រៀនរបស់គាត់ បីលើកក្នុងមួយនៃឆ្នាំសិក្សា៖

- **កិច្ចការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ១ (ប្លង់បន្ទប់រៀន គូរលើកទី ១)**

  គួរតែគូរនៅក្នុងសប្តាហ៍ដំបូងនៃការបង្រៀន នៅដើមឆ្នាំសិក្សា (ខែតុលា)
- **កិច្ចការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ២ (ប្លង់បន្ទប់រៀន គូរលើកទី ២)**

  គួរតែគូរក្នុងពេលជិតដំណាច់ឆមាសទី១ នៃឆ្នាំសិក្សា (ខែកុម្ភៈ)
- **កិច្ចការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ៣ (ប្លង់បន្ទប់រៀន គូរលើកទី ៣ ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំសិក្សា)**

  គួរតែគូរក្នុងពេលប្រហែលមួយខែមុនដំណាច់ឆ្នាំសិក្សា (ខែមិថុនា) ។ គ្រូនឹងត្រូវសរសេរអំពីគំនិត៣សំខាន់ៗដែលមានការផ្លាស់ប្តូរផងដែរ រវាងប្លង់បន្ទប់រៀនរៀបចំនៅលើកទី២ និងលើកទី៣ ។

ប្លង់បន្ទប់រៀនគួរតែរាប់បញ្ចូលនូវ ៖

- ទ្វារ និងបង្អួច
- ទីតាំងតុ និងកៅអី របស់សិស្ស និងគ្រូ
- ទីតាំងក្ដារខៀន
- ទីតាំងគ្រឿងសង្ហារិមដទៃទៀតរបស់ថ្នាក់រៀន (ធ្នើរ កញ្ចក់ ក្រាស ធុងចម្រោះទឹក ធុងសំរាម ប្រអប់ តុទូសម្ភារ អំបោស ...)
- ឧបករណ៏ផ្សេងៗទៀតរបស់ថ្នាក់រៀន (ប័ណ្ណរូបភាព ប្រធានបទនានា ផែនទី តារាងនានា រូបមន្ត...)
- កន្លែងដាក់តាំងកិច្ចការសិស្ស (ជញ្ជាំង ខ្សែ និងកន្លែងព្យួររូបភាព ...)
- កៀនបណ្ណាល័យ
- ធនធានសម្រាប់ការបង្រៀន និងរៀន
- វត្ថុដទៃទៀត ។

កិច្ចការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន គួរលើកទី ១

ប្លង់បន្ទប់រៀន (ខែ តុលា ឆ្នាំ ....)

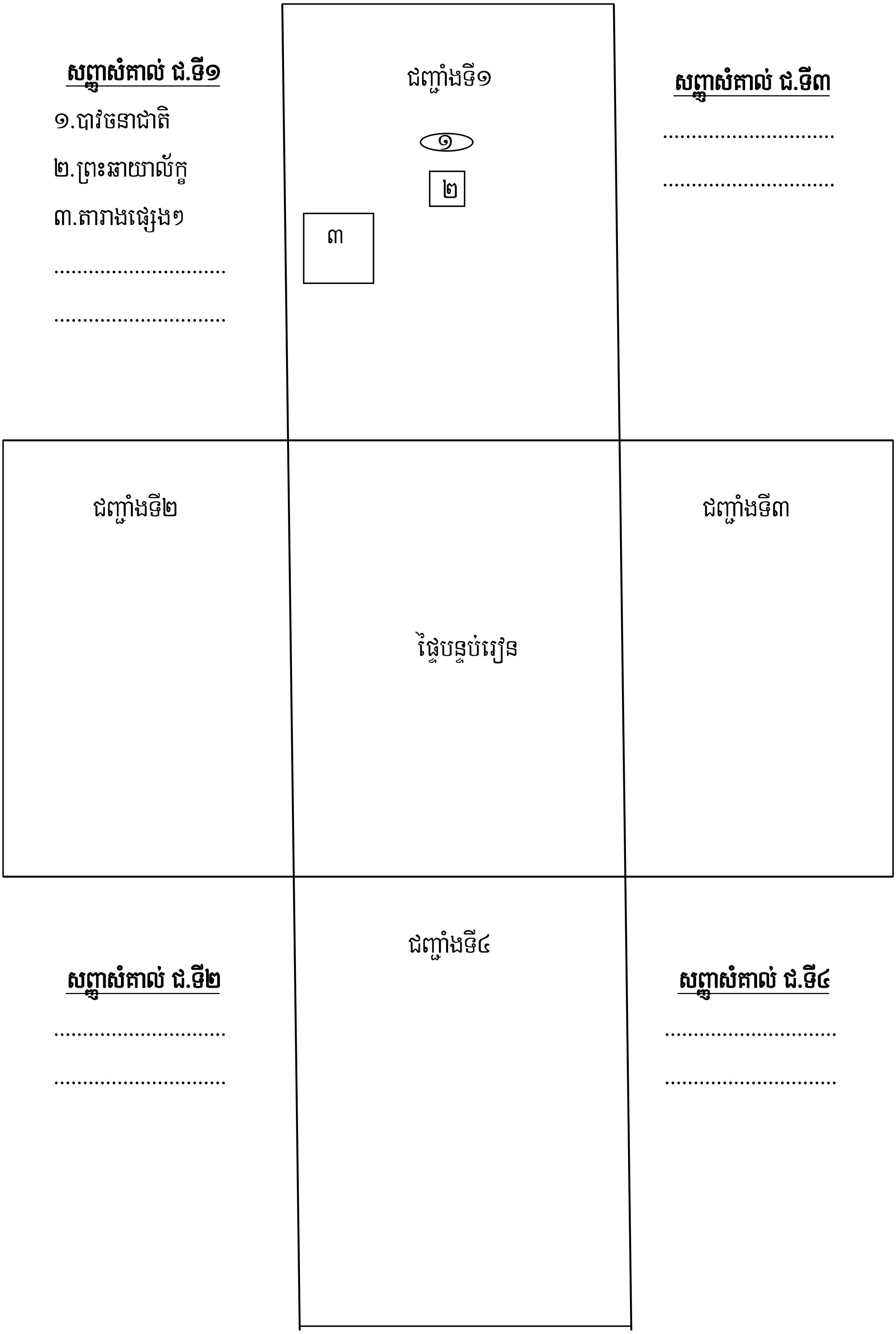

<u>សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី១</u>

១.បាវចនាជាតិ

២.ព្រះឆាយាល័ក្ខ

៣.តារាងផ្សេងៗ

....

....

<u>សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី៣</u>

....

....

<u>សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី២</u>

....

....

<u>សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី៤</u>

....

....

កិច្ចការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន គួរលើកទី ២

ប្លង់បន្ទប់រៀន (ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ....)

សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី១

....

....

ជញ្ជាំងទី១

សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី៣

....

....

ជញ្ជាំងទី២

ផ្ទៃបន្ទប់រៀន

ជញ្ជាំងទី៣

សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី២

....

....

ជញ្ជាំងទី៤

សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី៤

....

....

ការផ្លាស់ប្តូរសំខាន់ៗនៅក្នុងបន្ទប់រៀន រវាងប្លង់ទី១ និង ប្លង់ទី២នៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា

១ ....

២ ....

៣ ....

យោបល់ផ្សេងៗ: ....

....

កិច្ចការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន គូរលើកទី ៣

ប្លង់បន្ទប់រៀន (ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ....)

សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី១

....

....

ជញ្ជាំងទី១

សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី៣

....

....

ជញ្ជាំងទី២

ផ្ទៃបន្ទប់រៀន

ជញ្ជាំងទី៣

សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី២

....

....

ជញ្ជាំងទី៤

សញ្ញាសំគាល់ ជ.ទី៤

....

....

ការផ្លាស់ប្តូរសំខាន់ៗនៅក្នុងបន្ទប់រៀន រវាងប្លង់ទី២ និង ប្លង់ទី៣ នៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា

១ ....

២ ....

៣ ....

យោបល់ផ្សេងៗ: ....

....

២.ប្រធានបទទី២ : ការប្រើប្រាស់សំណួរ

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

សំណួរគឺជាឧបករណ៍សំខាន់មួយសម្រាប់គ្រូ ។ ការសួរសំណួរគឺជាបំណិនមួយ ដែលគ្រូអាចកែលំអបាន តាមការអនុវត្តជាក់ស្តែង ។ គ្រូប្រើប្រាស់សំណួរដើម្បី :

- រកឃើញនូវអ្វីដែលកុមារដឹងរួចហើយអំពីប្រធានបទ (សមត្ថភាពមានស្រាប់) មុននឹងចាប់ផ្តើមបង្រៀន
- ពិនិត្យមើលការយល់ដឹងរបស់កុមារអំពីអ្វីដែលពួកគេបាននិងកំពុងតែរៀន
- អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពស្តាប់ និងនិយាយរបស់កុមារ
- ឱ្យកុមារនិយាយអំពីបទពិសោធផ្ទាល់ខ្លួនគេ
- ឱ្យកុមារបញ្ចេញគំនិត និងមតិពួកគេ
- ឱ្យការបង្រៀនកាន់តែមានលក្ខណៈសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

☞ គ្រូគួរតែទម្លាប់សិស្សឱ្យសួរសំណួរទៅកាន់គ្នាគេ និងគ្រូផងដែរ ។

គ្រូភាគច្រើនបានដឹងរួចហើយថា មានសំណួរច្រើនប្រភេទ និងកម្រិតផ្សេងៗគ្នា។ *ឧទាហរណ៍* : ប្រសិនបើ គ្រូសួរទៅសិស្សនូវអ្វីដែលគេបានរៀនរួចហើយនោះគឺជាសំណួរ**ចងចាំ**។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្រូសួរសិស្ស នូវអ្វីដែលសិស្សមិនអាចឆ្លើយភ្លាមៗ បាន ហើយតម្រូវឱ្យសិស្សធ្វើការពិចារណា មុននឹងឆ្លើយ នោះគឺជាសំណួរ**ត្រិះរិះ/ពិចារណា** ។

សំណួរពិចារណា មានកម្រិតខុសៗគ្នា ។ សំណួរពិចារណាខ្លះ តម្រូវឱ្យសិស្សមើលនិងស្តាប់ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបង្ហាញថា ពួកគេយល់ និងអាចពន្យល់បាន។ សំណួរទាំងនេះអាចហៅថា សំណួរ**យល់ដឹង** ។ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរជាដំបូង កុមារត្រូវតែយល់ និង**បន្ទាប់មក**ធ្វើការពិចារណាបន្ថែមទៀត ដើម្បីបង្កើតជាចម្លើយ ។ ការគិតពិចារណាបន្ថែមទៀតអាចទាក់ទងនឹង:

- ការយល់ដឹងពីបញ្ញត្តិ វិធាន រូបមន្ត គោលការណ៍ និងការប្រើប្រាស់នៅក្នុងស្ថានភាពមួយទៀត (**ការអនុវត្ត**)
- ការបញ្ចូលគំនិតច្រើនជាមួយគ្នា ដើម្បីបង្កើតគំនិតថ្មី (**ការសំយោគ**)
- ការពិនិត្យមើលបណ្តុំគំនិត ឬព័ត៌មាន និងកំណត់ពីភាពដូចគ្នា ភាពខុសគ្នា និងទំនាក់ទំនងរវាងគ្នា (**ការវិភាគ**)
- ការពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវបណ្តុំគំនិត ឬ ព័ត៌មាន និងផ្តល់មតិផ្ទាល់ខ្លួនអំពីគុណភាពរបស់វា (ចំនួន ទំហំ ប្រសិទ្ធភាព ថ្លៃចំណាយ...។ល។) (**ការវាយតម្លៃ**)

សំណួរទាំងនេះគឺជា សំណួរ**ពិចារណាឬគំរិតខ្ពស់** ពីព្រោះគេត្រូវតែគិតដោយខ្លួនឯង និងបង្កើតគំនិត ឬ ព័ត៌មានថ្មីដើម្បីឆ្លើយ ។

តារាងសង្ខេបនូវសំណួរពាកម្រិត និង លក្ខណៈរបស់សំណួរ

កម្រិតសំណួរ	កម្រិតនៃការគិត/សកម្មភាព ដែលចាំបាច់ដើម្បីឆ្លើយ
សំណួរចងចាំ	**នឹកឃើញ ចងចាំ** អ្វីមួយដែលបានរៀនរួច
សំណួរយល់ដឹង	**យល់ដឹង ពន្យល់** ទៅតាមរបៀបផ្សេងពីគំនិត ឬ ព័ត៌មានដែលបានផ្តល់ឱ្យ
សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់	**យល់ដឹង និងបង្កើតគំនិតថ្មី** ប្រៀបធៀប បង្ហាញភាពផ្ទុយគ្នា បកស្រាយ អនុវត្ត ស្រាវជ្រាវ រកហេតុផល វិភាគ ធ្វើសម្មតិកម្ម វាយតម្លៃ កំណត់អាទិភាព

គ្រូអាចប្រើសំណួរទាំងបីកម្រិតនេះជាមួយកុមារគ្រប់អាយុទាំងអស់ ។ ពុំមានអ្វីខុសឆ្គងឡើយក្នុងការប្រើសំណួរ **ចងចាំ និងយល់ដឹង** ដោយសំណួរទាំងនេះមានសារៈសំខាន់នៅក្នុងការស្វែងយល់ភ្លាមៗ ថាតើកុមារយល់ឬមិនយល់មេរៀន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅពេលដែលកុមារកាន់តែធំ វាជាការសំខាន់ចំពោះគ្រូ ក្នុងការផ្តល់នូវសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ឱ្យបានច្រើនទៀត និងធ្វើឱ្យសំណួរទាំងនេះកាន់តែមានភាពលំបាក ។ ជារឿយៗការធ្វើដូចនេះ មានន័យថាត្រូវសួរកុមារដោយផ្ទាល់ដើម្បី ឱ្យពួកគេផ្តល់នូវមតិ និងពន្យល់ពីមូលហេតុ។

កិច្ចការគ្រូ

កិច្ចការទី 1

ប្រមូលសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ចំនួនប្រាំ ដែលបានប្រើក្នុងមេរៀនបង្រៀនរួចហើយដាក់ក្នុងតារាង (ទំព័របន្ទាប់) ។ សំណួរទាំងនេះអាចដកស្រង់ពីមុខវិជ្ជាណាមួយក៏បាន ។

កិច្ចការនេះសម្រាប់ប្រជុំប្រចាំខែលើកទី៤ (ខែ មករា) ។

កិច្ចការទី 2

ប្រមូលសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ចំនួនប្រាំទៀត ដែលបានប្រើក្នុងមេរៀនបង្រៀនរួចហើយដាក់ក្នុងតារាង (ទំព័របន្ទាប់) ។ សំណួរទាំងនេះ អាចដកស្រង់ពីមុខវិជ្ជាណាមួយក៏បាន ។

កិច្ចការនេះសម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែលើកទី៥ (ខែ កុម្ភៈ) ។

កិច្ចការទី ១

លេខរៀង	សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់
១	
២	
៣	
៤	
៥	

កិច្ចការទី ២

លេខរៀង	សំណួរ ពិចារណាហ្មត់ចត់
១	
២	
៣	
៤	
៥	

៣.ប្រធានបទទី៣ ៖ ការបង្កើតល្បែងសិក្សា

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

ល្បែងសិក្សាមានសារសំខាន់ណាស់ចំពោះគ្រូនិងសិស្ស។ សិស្សរីករាយលេងល្បែង ដែលអាចជួយឱ្យបរិយាកាសថ្នាក់រៀនមានភាពរស់រវើក និង សប្បាយរីករាយ ។ ល្បែងអាចលេងដោយថ្នាក់ទាំងមូល តាមក្រុមតូចៗ មានប្រសិទ្ធភាពណាស់ ពីព្រោះនៅពេលដែលសិស្សលេង ពួកគេក៏បានអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនិយាយ ស្តាប់ និង សហការជាមួយសិស្សដទៃទៀត (**បំណិនសង្គម និងតម្លៃ**)។ កុមារជាច្រើនរៀនបានពូកែ នៅពេលដែលពួកគេមានឱកាសពិភាក្សា អំពីការរៀនសូត្រថ្មីៗជាមួយសិស្សដទៃទៀត (**ការរៀនពីគ្នាឯង**) ។

គ្រូអាចផ្តល់ល្បែងសិក្សាទៅឱ្យសិស្សដែលបានបញ្ចប់កិច្ចការមុនគេ និងមានពេលទំនេរ ។ នៅពេលដែលកុមារទាំងនេះកំពុងតែលេងល្បែងសិក្សា គ្រូអាចធ្វើកិច្ចការជាមួយសិស្សដែលត្រូវការជំនួយផ្ទាល់ ។ គ្រូបង្រៀនថ្នាក់គួបអាចប្រើល្បែងសិក្សាសម្រាប់ផ្តល់ជាសកម្មភាពរៀនទៅឱ្យក្រុមសិស្សកម្រិតថ្នាក់មួយ (**ការរៀនដោយខ្លួនឯង**) ស្របពេលដែលគាត់កំពុងបង្រៀន សិស្សកម្រិតថ្នាក់មួយទៀត ។

ល្បែងសិក្សាមានច្រើនប្រភេទដែលកុមារចូលចិត្តលេង ដើម្បីបំពេញបន្ថែមនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀនរួចហើយ (**ការ**ពង្រឹងបន្ថែម) ។ កុមារលេងល្បែងដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិន និងការយល់ដឹងផងដែរ (ការពង្រីកការធ្វើឱ្យសំបូរបែប)។ ល្បែងសិក្សាអាចជំរុញកុមារបន្ថែមទៀតពីលើអ្វីដែលពួកគេបានដឹងរួចហើយ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដោយធ្វើការសម្រេចចិត្ត ឬបង្កើតមតិយោបល់ ។ ល្បែងទាំងនេះជំរុញឱ្យមាន " **ការពិចារណាហ្មត់ចត់** "។

នៅក្នុងវគ្គបំប៉នគ្រូនឹងរៀនអំពីល្បែងបីប្រភេទ ដែលអាចលេងនៅកម្រិតថ្នាក់ណាមួយក៏បាន ហើយស្របទៅនឹងខ្លឹមសារសៀវភៅសិក្សាគោល ឬប្រភពផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងលើគ្រប់មុខវិជ្ជា ។ ភាគច្រើននៃល្បែងទាំងនេះប្រើសម្ភារងាយៗដូចជាៈ បន្ទះក្តារ ប័ណ្ណ សន្លឹកក្រដាស ឬវត្ថុផ្សេងៗ ។

ល្បែងទាំងបីប្រភេទនេះ គឺ ៖

ប្រភេទល្បែង	**បរិយាយ**
ផ្គូផ្គង	រកគូវត្ថុដែលដូចគ្នា រកវត្ថុដែលខុសប្លែកពីគេ
រៀបតាមលំដាប់	រៀបវត្ថុដាក់តាមលំដាប់ដោយអនុវត្តតាមច្បាប់ គោលការណ៍ ឬ វិធីដែលធ្លាប់អនុវត្ត
ធ្វើចំណែកថ្នាក់	ផ្គុំវត្ថុ ដោយអនុវត្តតាមលក្ខណៈ ឬ និយមន័យខ្លះ

បញ្ជាក់ ៖ *ក្រៅពីល្បែងសិក្សាទាំងបីប្រភេទខាងលើ គ្រូអាចបង្កើតប្រភេទល្បែងសិក្សាផ្សេងៗទៀត តាមការច្នៃប្រឌិត និង លទ្ធភាពរបស់ខ្លួន ។*

កិច្ចការគ្រូ

គ្រូគួរតែមានគំនិតច្នៃប្រឌិតដោយខ្លួនឯង ក្នុងការរៀបចំនិងផលិតសម្ភារល្បែង និង នាំសិស្សលេងយ៉ាងតិចចំនួនបួន ។ គ្រូគួរតែយកល្បែងរបស់ខ្លួន មកបង្ហាញនៅពេលប្រជុំបច្ចេកទេសថ្ងៃព្រហស្បតិ៍រៀងរាល់ខែ ដើម្បី ពិភាក្សាជាមួយគ្រូដទៃទៀត ។ ការធ្វើដូចនេះនឹងជួយបង្កើតជាគំនិតល្អៗ ពីគ្រូម្នាក់ទៅគ្រូម្នាក់ទៀត និង ពីសាលារៀនមួយទៅសាលារៀនមួយទៀត ។

ការរៀបចំបង្កើតល្បែងសិក្សានេះ ត្រូវសរសេរល្បែងនោះនៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

កិច្ចការទី1 : ការបង្កើតល្បែងសិក្សា សម្រាប់គណិតវិទ្យា

-ប្រធានបទ និង ទំព័រសៀវភៅគោល :

-ប្រភេទល្បែង : ផ្គូផ្គង លំដាប់ ចំណែកថ្នាក់

-សម្ភារ : បន្ទះក្ដារ ប័ណ្ណ ផ្សេងៗ (...)

-វិធីលេង : បុគ្គល ក្រុមតូច ថ្នាក់ទាំងមូល

ប្រអប់សរសេរ ឬគូរមុខល្បែង

<table>
<tr><td>ថ្ងៃខែឆ្នាំ លេងល្បែង :</td><td>កុមារលេង (ចំនួន) :</td></tr>
<tr><td colspan="2"><u>ចម្លើយសិស្ស</u> (អធិប្បាយពីសមត្ថភាពលេង)</td></tr>
<tr><td colspan="2"><u>ការតាមដានរបស់គ្រូ</u> (គ្រូអាចសរសេរប្រសិនបើល្បែងត្រូវបានប្រើម្ដងទៀតនៅមុខវិជ្ជា ឬមេរៀនផ្សេង)</td></tr>
</table>

កិច្ចការទី2 : ការបង្កើតល្បែងសិក្សា សម្រាប់ភាសាខ្មែរ

-ប្រធានបទ និង ទំព័រសៀវភៅគោល :

-ប្រភេទល្បែង : ផ្គូផ្គង លំដាប់ ចំណែកថ្នាក់

-សម្ភារ : បន្ទះក្ដារ ប័ណ្ណ ផ្សេងៗ (...)

-វិធីលេង : បុគ្គល ក្រុមតូច ថ្នាក់ទាំងមូល

ប្រអប់សរសេរ ឬគូរមុខល្បែង

<table>
<tr><td>ថ្ងៃខែឆ្នាំ លេងល្បែង :</td><td>កុមារលេង (ចំនួន) :</td></tr>
<tr><td colspan="2"><u>ចម្លើយសិស្ស</u> (អធិប្បាយពីសមត្ថភាពលេង)</td></tr>
<tr><td colspan="2"><u>ការតាមដានរបស់គ្រូ</u> (គ្រូអាចសរសេរប្រសិនបើល្បែងត្រូវបានប្រើម្តងទៀតនៅមុខវិជ្ជា ឬមេរៀនផ្សេង)</td></tr>
</table>

កិច្ចការទី3 : ការបង្កើតល្បែងសិក្សា សម្រាប់សិក្សាសង្គម

-ប្រធានបទ និង ទំព័រសៀវភៅគោល :

-ប្រភេទល្បែង : ផ្គូផ្គង លំដាប់ ចំណែកថ្នាក់

-សម្ភារ : បន្ទះក្តារ ប័ណ្ណ ផ្សេងៗ (...)

-វិធីលេង : បុគ្គល ក្រុមតូច ថ្នាក់ទាំងមូល

ប្រអប់សរសេរ ឬគូរមុខល្បែង

ថ្ងៃខែឆ្នាំ លេងល្បែង :	**កុមារលេង (ចំនួន) :**
ចម្លើយសិស្ស (អធិប្បាយពីសមត្ថភាពលេង)	
ការតាមដានរបស់គ្រូ (គ្រូអាចសរសេរប្រសិនបើល្បែងត្រូវបានប្រើម្តងទៀតនៅមុខវិជ្ជា ឬមេរៀនផ្សេង)	

កិច្ចការទី4 : ការបង្កើតល្បែងសិក្សា សម្រាប់វិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត

-ប្រធានបទ និង ទំព័រសៀវភៅគោល :

-ប្រភេទល្បែង : ផ្គូផ្គង លំដាប់ ចំណែកថ្នាក់

-សម្ភារ : បន្ទះក្ដារ ប័ណ្ណ ផ្សេងៗ (...)

-វិធីលេង : បុគ្គល ក្រុមតូច ថ្នាក់ទាំងមូល

ប្រអប់សរសេរ ឬគូរមុខល្បែង

ថ្ងៃខែឆ្នាំ លេងល្បែង :	**កុមារលេង (ចំនួន) :**
<u>ចម្លើយសិស្ស</u> (អធិប្បាយពីសមត្ថភាពលេង)	
<u>ការតាមដានរបស់គ្រូ</u> (គ្រូអាចសរសេរប្រសិនបើល្បែងត្រូវបានប្រើម្ដងទៀតនៅមុខវិជ្ជា ឬមេរៀនផ្សេង)	

៩.ប្រធានបទទី៩ : ការប្រើធនធានសំបូរបែបក្នុងថ្នាក់រៀន

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

គ្រូ គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ។ ការទទួលខុសត្រូវរបស់គ្រូ គឺត្រូវធ្វើការងារជាមួយកុមារ ដើម្បីបង្កើតបរិស្ថានសិក្សា**សំបូរបែប** ។ នេះមានន័យថា ថ្នាក់រៀនគួរតែផ្តល់នូវសុខភាពល្អ (ស្អាត) ជាកន្លែងទាក់ទាញ និងលើកទឹកចិត្ត។ គោលបំណង គឺដើម្បីឱ្យកុមារមានភាពរីករាយមកកាន់ថ្នាក់រៀនរៀងរាល់ថ្ងៃ និងអាចរកវត្ថុថ្មីៗសម្រាប់មើល និងស្វែងយល់។

បរិស្ថានសិក្សាសំបូរបែបពុំមែនមានន័យថា គ្រូត្រូវតែចំណាយប្រាក់យ៉ាងច្រើនលើការតុបតែងថ្នាក់រៀននោះឡើយ ។ បន្ទប់រៀនគួរតែមានសម្ភារ " សំបូរបែប " សម្រាប់ទាក់ទាញទឹកចិត្ត ។ សម្ភារទាំងនោះ ខ្លះអាចទិញ ដោយប្រើប្រាក់ PAP *(ឧទាហរណ៍: តារាងអក្ខរក្រម ស្រៈ លេខ ឬផែនទី ប្រតិទិន ...)* សម្ភារខ្លះផ្តល់ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ឬកម្មវិធីផ្សេងៗ *(ឧទាហរណ៍: ការអប់រំអំពីមីន ជំងឺអេដស៍ ជំងឺគ្រុនផ្តាសាយបក្សី អាហារូបត្ថម្ភ ការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ...)* និងសម្ភារខ្លះទៀត អាចរៀបចំដោយគ្រូ និងសិស្សដូចជា :

- ការដាក់តាំងបង្ហាញស្នាដៃសិស្ស មានអត្ថបទសំណេរ គំនូរ ឬ ហត្ថកម្ម ...
- ឧបករណ៍សម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងមូលដ្ឋាន (ទ្រូ កន្ត្រក ...)
- សម្ភារពីបរិស្ថាន មាន ស្លឹក ផ្កា ផ្លែ សត្វល្អិត ...
- ការពិសោធងាយៗសម្រាប់សិស្សសង្កេតមើល និងចងក្រងឯកសារ(ការបណ្តុះគ្រាប់ ឬការដាំរុក្ខជាតិនៅក្នុងទឹក ឬ ក្នុងថូ វដ្តកង្កែប កន្លែងដាក់សត្វល្អិត ផ្លែឈើខូច ...)

គ្រូគួរតែស្វែងរកធនធានគ្រប់ទីកន្លែង ។ ជារឿយៗ ទស្សនាវដ្តី និងកាសែតចាស់ៗ មានភាពគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ។ ប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយចាស់ៗដែលឈប់ប្រើ និងព្រឹត្តិការណ៍នានា ឬយុទ្ធនាការលើកកំពស់ការយល់ដឹងរបស់រដ្ឋ អាចជាប្រភពរូបភាព គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ជាប្រភពអត្ថបទត្រឹមត្រូវសម្រាប់ការពិភាក្សា និងវិភាគ ។ គ្រូអាចធ្វើការងារជាមួយសិស្សដើម្បីផ្តល់តម្លៃទៅឱ្យប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយ និងតារាងចាស់ៗ ដោយការដាក់ចំណងជើង និង ឈ្មោះ ។ល។

គ្រូ និងកុមារមិនគួរគិតត្រឹមតែពីការរៀបចំដាក់តាំងនោះឡើយ ។ សម្ភារទាំងនោះអាចប្រើធ្វើជាមធ្យោបាយបង្រៀន និងរៀន ។ បន្ទាប់ពីប្រើវាមួយខែ ឬ ពីរខែមក គ្រូគួរតែប្តូរវា ដើម្បីបង្កើនចំណាប់អារម្មណ៍របស់កុមារ។

ការប្រើប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់ការបង្រៀន និង រៀន

ប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយដែលមានរូបភាព ឬអត្ថបទជាសម្ភារជំនួយយ៉ាងមានសារសំខាន់ក្នុងការបង្រៀន ។ វាងាយស្រួលចំពោះគ្រូក្នុងការបង្កើតសំណួរ ដែលផ្តល់ឱកាសដល់កុមារបានហាត់នូវបំណិនស្តាប់ និងនិយាយ។ សំណួរអាចសួរនូវកម្រិតខុសៗគ្នា ដូចមាននៅក្នុងឧទាហរណ៍ខាងក្រោម :

សំណួរ	ចម្លើយ	កម្រិតសំណួរ
តើប្អូនៗឃើញអ្វីខ្លះនៅក្នុងរូបភាព?	ខ្ញុំអាចមើលឃើញ ...	ការចងចាំ
តើប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយនេះនិយាយអំពីអ្វី?	និយាយអំពី ...	យល់ដឹង
ហេតុអ្វីក៏ប្អូនគិត...?	ខ្ញុំគិត...ពីព្រោះ...	ពិចារណាហ្មត់ចត់
តើប្អូនចូលចិត្តអ្វីជាងគេអំពី ...?	ខ្ញុំចូលចិត្ត... ពីព្រោះ ...	ពិចារណាហ្មត់ចត់

គ្រូក៏អាចប្រើប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយផងដែរ សម្រាប់ធ្វើជាល្បែងសិក្សាងាយៗ ដូចជា:

- តើប្អូនមើលឃើញអ្វីខ្លះនៅក្នុងប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយដែលចាប់ផ្ដើមដោយអក្សរ ...?
- តើប្អូនអាចបិទស្លាកសញ្ញាសរសេរនេះនៅខាងស្ដាំ លើប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយឬទេ ?
- តើអ្វីទៅដែលជាវត្ថុធំជាងគេប្រាំ ដែលប្អូនអាចមើលឃើញនៅក្នុងប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយ ? ចូរបិទលេខទាំងនេះ (១, ២, ៣, ៤ និង ៥) នៅលើវត្ថុដែលប្អូនរកឃើញ ។
- តើមានវត្ថុអ្វីខ្លះនៅក្នុងប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយដែលមានពិណ៌បៃតង ក្រហម ស ...?
- តើពួកគេកំពុងសន្ទនាអំពីអ្វី នៅក្នុងប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយនេះ ?(ដើរតួ ការនិយាយដោយប្រើ)

ល្បែងសិក្សាទាំងនេះមានសារសំខាន់សម្រាប់ផ្ដល់ជាកិច្ចការឱ្យសិស្សធ្វើ ប្រសិនបើពួកគេបញ្ចប់មេរៀនមុនពេល ឬប្រសិន បើកុមារមួយចំនួនបញ្ចប់កិច្ចការមុនកុមារដទៃទៀត ។

ការប្រើប្រាស់ផែនទីសម្រាប់ការបង្រៀននិងរៀន

ផែនទីគឺជាវត្ថុជំនួយ យ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបង្រៀននិងរៀន ។ គ្រូអាចប្រើផែនទីធ្វើជាធនធានឱ្យសិស្សរៀនភាសាខ្មែរ គណិតវិទ្យា និងសិក្សាសង្គម ។ នៅពេលកុមារកាន់តែធំ គំនិត ចំណេះដឹង និងបទពិសោធ ពួកគេក៏កាន់តែអភិវឌ្ឍ។ នៅថ្នាក់ទី១ កុមារផ្ដោតទៅលើខ្លួនឯង គ្រួសារ និងផ្ទះ ។ នៅថ្នាក់ទី២ និងទី៣ សិស្សចាប់ផ្ដើមគិត និងរៀនអំពីភូមិ ឃុំ និងស្រុករបស់ខ្លួន។ នៅថ្នាក់ខ្ពស់ជាងនេះ សិស្សរៀនអំពីខេត្ត ប្រទេស តំបន់របស់ខ្លួន និងពិភពលោក ។

ថ្នាក់ទី	ការផ្ដោតរបស់កុមារ	ផែនទី
១	ផ្ទះខ្ញុំ សាលារៀនខ្ញុំ	បន្ទប់រៀន ភូមិ
២	ភូមិ ឃុំ/សង្កាត់	តំបន់មូលដ្ឋាន
៣	ឃុំ/សង្កាត់ ស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត/ក្រុងខ្ញុំ	ស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត/ក្រុង
៤	ខេត្ត/ក្រុង ប្រទេសខ្ញុំ	ខេត្ត ប្រទេសកម្ពុជា
៥	ប្រទេសខ្ញុំ តំបន់ខ្ញុំ ពិភពលោក	ប្រទេស តំបន់អាស៊ីភាគអាគ្នេយ៍ ពិភពលោក
៦	ពិភពលោក	ប្រទេស តំបន់អាស៊ីភាគអាគ្នេយ៍ ពិភពលោក

គ្រូបង្រៀនអាចប្រើគំនិតជាច្រើនដែលធ្វើឱ្យកុមារផ្តល់ចម្លើយដើម្បីប្រើប្រាស់ផែនទីមួយ ។ ឧទាហរណ៍ ៖ គ្រូអាចសួរសំណួរផ្សេងៗទៀតអំពីឈ្មោះ ទីតាំង (ទិសខាងជើង ត្បូង កើត លិច) ផ្ទៃក្រឡា ចម្ងាយ ទន្លេ ភ្នំ បឹង សមុទ្រ ព្រំប្រទល់ និងប្រទេសជិតខាង ។

ការប្រើប្រាស់ប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយ និងផែនទីជាសម្ភារឧបទេសក្នុងការចោទសួរអំពីសម្ភារទាំងនោះ ហើយជាវិធីដ៏ល្អសម្រាប់សិស្សអនុវត្តនូវបំណិនស្តាប់ ។ គ្រូបង្រៀនអាចជួយសិស្សឱ្យមានការរីកចម្រើននូវបំណិននិយាយ ដោយសួរសំណួរដល់ពួកគេដើម្បីពន្យល់នូវមូលហេតុហេតុអ្វីបានជាគេឱ្យចម្លើយបែបនេះ ?

កិច្ចការគ្រូ

កិច្ចការទី 1 ៖ ការប្រើប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់បង្រៀន

គ្រូធ្វើផែនការនិងដឹកនាំសកម្មភាពរៀនសូត្ររបស់សិស្ស ដោយផ្អែកលើប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយពីរ ឬតារាងពីរដែលមាននៅក្នុងបន្ទប់រៀន ។ គ្រូសរសេរប្រភេទប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយដែលគាត់ប្រើ និងសកម្មភាពរៀនសូត្រ ដែលគាត់ធ្វើជាមួយកុមារនៅលើសន្លឹកកិច្ចការក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

កិច្ចការទី 2 ៖ ការប្រើផែនទីសម្រាប់បង្រៀន

គ្រូប្រើផែនទីដែលសមស្របទៅនឹងកម្រិតថ្នាក់របស់ថ្នាក់គាត់(*ខ្ចីមកពីបណ្ណាល័យ បន្ទប់ធនធាន ឬពីគ្រូម្នាក់ទៀត ប្រសិនបើគាត់ពុំមានផែនទីនៅក្នុងបន្ទប់រៀនរបស់ខ្លួន*) ។ គ្រូបង្កើតសកម្មភាពរៀនសូត្រខុសៗគ្នាប្រាំ ដោយប្រើផែនទីធ្វើជាធនធានសម្រាប់ការបង្រៀន និងរៀន។ សកម្មភាពទាំងនេះ អាចបញ្ចូលទៅក្នុងមេរៀនធម្មតា តាមកាលវិភាគ ឬបង្រៀនជាសកម្មភាពសង្ខេបនៅពេលកុមារបានបញ្ចប់ការងារសំខាន់ៗរបស់ពួកគេ ។ គ្រូសរសេររៀបរាប់ពីសកម្មភាពរៀនសូត្រ ដែលពួកគាត់បានធ្វើផែនការ និងបង្រៀននៅលើសន្លឹកកិច្ចការក្នុងតារាងទំព័របន្ទាប់ ។

កិច្ចការទី 1 ៖ ការប្រើប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយ/តារាង

ប្រភេទប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយ	ការរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពរៀនសូត្រ
១.	
២.	

កិច្ចការទី 2 : ការប្រើផែនទី

ប្រភេទផែនទី
ការរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពរៀនសូត្រទី ១
ការរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពរៀនសូត្រទី ២
ការរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពរៀនសូត្រទី ៣
ការរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពរៀនសូត្រទី ៤
ការរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពរៀនសូត្រទី ៥

៥.ប្រធានបទទី៥ ៖ ការអភិវឌ្ឍអំណាន

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

សម្គាល់ ៖ *ពាក្យ "អត្ថបទ" ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងប្រធានបទនេះ ពីព្រោះគេត្រូវការពាក្យទូទៅមួយ ដើម្បីពណ៌នាភាសា សរសេរ ដែលមានប្រភេទខុសៗគ្នាទាំងអស់ ។ អត្ថបទជាច្រើនដែលកុមារអាន ភាគច្រើនជា "រឿងនិទាន" ។ ប៉ុន្តែជាការសំខាន់ក៏ត្រូវឱ្យកុមារអានអត្ថបទផ្សេងៗទៀតដែរ ដូចជា ៖ ការពន្យល់ ការណែនាំ ការបញ្ជា និង ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម... ។*

គ្រូជាច្រើនបារម្ភថា កុមារអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពអាន និងសរសេរយឺតណាស់ ។ គ្រូបង្រៀននៅថ្នាក់ខ្ពស់តួញត្អែរថា កុមារចូលមករៀននៅក្នុងថ្នាក់របស់គាត់ខ្សោយមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ ។ មូលហេតុមួយចំនួនចំពោះរឿងនេះ គឺកុមារជាច្រើនធំធាត់នៅក្នុងស្ថានភាពគ្រួសារដែលពុំមានសៀវភៅ ទស្សនាវដ្ដី ឬកាសែតច្រើនគ្រប់គ្រាន់ទេ ។ ជារឿយៗកុមារពុំដែលឃើញរៀមច្បង ឬមនុស្សចាស់អានឡើយ ។ នេះមានន័យថា កុមារជាច្រើនមករៀនដោយខ្វះការយល់ដឹងជាមូលដ្ឋានអំពីអក្សរ ឬ ចំណេះដឹងអំពីភាពប្លែកៗគ្នា នៃគោលបំណងរបស់អត្ថបទផ្សេងៗ ។

ក្បួនខ្នាតនៃការអានអត្ថបទ (Conventions of print **)**

មុននឹងកុមារចេះអានដោយខ្លួនឯង គ្រូអាចជួយពួកគេឱ្យរៀនខ្លះៗ នូវក្បួនខ្នាតជាមូលដ្ឋាន អំពីការអានតាមរយៈការបង្ហាញ និងនិយាយ ។ ក្បួនខ្នាតទាំងនេះត្រូវបានអ្នកអប់រំហៅថារបៀបអានអក្សរ ។ ជាក់ស្ដែងរបៀបអានអក្សរខ្លះមានភាពងាយដែលធ្វើឱ្យគ្រូអាចភ្លេចពីការលំបាកនៃការអានរបស់កុមារ ។ ឧទាហរណ៍ របៀបអានអត្ថបទគឺ ៖

- ត្រូវអានអត្ថបទ តាមលំដាប់ទំព័រនៃសៀវភៅ
- ត្រូវចាប់ផ្ដើមអានពីផ្នែកខាងលើនៃទំព័រ
- ត្រូវអានអត្ថបទ ពីឆ្វេងទៅស្ដាំតាមបន្ទាត់នីមួយៗ
- ត្រូវអានដោយពុំមានការដកឃ្លាឡើយ នៅចន្លោះពាក្យជាច្រើន
- ត្រូវអានដោយមានការដកឃ្លានៅចន្លោះឃ្លាខ្លះ អនុប្រយោគខ្លះ និងចំពោះប្រយោគនានា
- ត្រូវអានដោយមានការគោរពទៅតាមសញ្ញាសម្ព័ន្ធនៃភាសាខ្មែរ

របៀបអានអក្សរចំពោះភាសាទាំងអស់ ពុំមានភាពដូចគ្នាឡើយ ។

អំណានឮៗរបស់គ្រូ គឺជាវិធីដ៏ល្អមួយសម្រាប់សិស្សានុសិស្សអនុវត្តបាននូវសមត្ថភាពស្ដាប់ប៉ុន្តែការអានឮៗអាចជួយសិស្សផងដែរដើម្បីយល់បានអំពីរបៀបអានដែលជាគ្រឹះនៃក្បួនខ្នាតក្នុងការអាន ។ គ្រូអាចប្រើប្រាស់នូវវិធីងាយៗខ្លះនៅពេលដែលគេអានអត្ថបទឮៗ ។ វិធីបង្រៀនបែបនេះ សមស្របទៅនឹងកម្រិតថ្នាក់ទី១ ទី២ និងសិស្សថ្នាក់ទី៣ខ្លះៗដែលពួកគេពុំទាន់មានសមត្ថភាពអាន ។

វិធីងាយៗខ្លះ ដែលគ្រូអាចប្រើដើម្បីជួយកុមារឱ្យរៀនអាន :

- មុននឹងអានគ្រូត្រូវបង្ហាញរូបភាព រួចសួរសិស្សឱ្យទស្សន៍ទាយថា តើអត្ថបទនេះនិយាយអំពីអ្វី ?
- គ្រូអានអត្ថបទនៅលើកទីមួយ ដោយគ្រាន់តែឱ្យសិស្សស្តាប់ប៉ុណ្ណោះ
- បន្ទាប់មកគ្រូអានអត្ថបទ ដោយកាន់សៀវភៅលើកឡើង ដើម្បីឱ្យកុមារទាំងអស់អាចមើលឃើញ
- ពេលគ្រូអាន គាត់យកម្រាមដៃចង្អុលអត្ថបទពីឆ្វេងទៅស្តាំ
- នៅពេលគ្រូអានចប់មួយបន្ទាត់ គាត់ត្រូវមើល/ចង្អុលទៅបន្ទាត់បន្ទាប់ និង ត្រូវចាប់ផ្តើមពីខាងឆ្វេង
- គ្រូប្រាប់កុមារឱ្យអានអត្ថបទ តាមនៅក្នុងសៀវភៅពួកគេ ដោយប្រើម្រាមដៃពួកគេចង្អុលតាម នៅពេលដែលគ្រូអាន
- គ្រូត្រូវឈរនៅកន្លែងខុសៗគ្នាក្នុងបន្ទប់ នៅពេលដែលគាត់អាន ដើម្បីសង្កេតមើលថា តើកុមារអានតាមឬទេ
- យូរៗម្តង គ្រូត្រូវឈប់អាននិងសួរសិស្សឱ្យទស្សន៍ទាយពាក្យ ឬ ព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតមានបន្ទាប់ ដែលពួកគេយល់អត្ថន័យ នៅក្នុងសាច់រឿង ឬអត្ថបទ
- ពេលដែលសិស្សមានទំនុកចិត្តហើយ គ្រូអាចឱ្យគេអានអត្ថបទខ្លះៗ ឬអត្ថបទទាំងស្រុង ។ គ្រូអាចចូលរួមម្តងទៀត ប្រសិនបើសិស្សលំបាកក្នុងអំណានរបស់គេ ។

ការជួយកុមារឱ្យយល់អំពីអ្វីដែលធ្វើឱ្យអត្ថបទ "ពេញលេញ"

នៅពេលបង្រៀនអំណាន គ្រូភាគច្រើនបានផ្តោតយ៉ាងខ្លាំងទៅលើអក្សរ និង ពាក្យជាជាងទៅលើអត្ថបទទាំងមូល។ លទ្ធផលដែលទទួលបាន គឺកុមារពុំមានឱកាសច្រើនឡើយក្នុងការគិតពិចារណាអំពីអត្ថន័យ និងអ្វីដែលធ្វើឱ្យអត្ថបទ "ពេញលេញ"។ វាជាការលំបាកចំពោះកុមារ ដើម្បីឱ្យមានភាពប៉ិនប្រសប់ក្នុងការអាននិងសរសេរ ប្រសិនបើពួកគេពុំមានឱកាសគិតពិចារណា អំពីអត្ថបទទាំងមូល ។ ទោះបីជាកុមារតូចៗ ក៏អាចរៀនវិភាគអត្ថបទតាមវិធីងាយៗបានដែរ ប្រសិនបើគ្រូសួរសំណួរសមស្រប ។ កុមារនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើននៅឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ ពីការយល់ដឹងទាំងនេះ នៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមសរសេរអត្ថបទខ្លួនឯង ។

នៅពេលគ្រូ និងកុមារបានបញ្ចប់ការអាន គ្រូគួរតែសួរសំណួរដល់កុមារអំពីអត្ថបទទាំងមូល ។ នេះ គឺជាឧទាហរណ៍ខ្លះៗនៃសំណួរដែលអាចជួយកុមារឱ្យអភិវឌ្ឍបញ្ញាញាណរបស់ពួកគេអំពីអ្វី ដែលជាអត្ថបទពេញលេញ :

- តើនរណាជាតួអង្គសំខាន់ជាងគេនៅក្នុងអត្ថបទ ?
- តើមានអ្វីកើតឡើងនៅក្នុងអត្ថបទ (ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់) ?
- តើព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទកើតឡើងនៅកន្លែងណា ?
- តើព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទកើតឡើងនៅពេលណា ?
- តើព្រឹត្តិការណ៍ចាប់ផ្តើមយ៉ាងដូចម្តេច ?
- តើអ្វីដែលកើតឡើងបន្ទាប់មកទៀត ... (ហៅកុមារឱ្យនិទានរឿងឡើងវិញដោយប្រើពាក្យពេចន៍ពួកគេ)?
- តើមានអ្វីកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់ ?

សំណួរគ្រូ	លក្ខណៈនៃអត្ថបទពេញលេញ
តើនរណាជាតួអង្គសំខាន់ជាងគេនៅក្នុងអត្ថបទ ?	តួអង្គ
តើមានអ្វីកើតឡើងនៅក្នុងអត្ថបទ ?(សកម្មភាពសំខាន់)	ព្រឹត្តិការណ៍
តើព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទកើតឡើងនៅកន្លែងណា ?	ទីកន្លែង
តើព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទកើតឡើងនៅពេលណា ?	ពេលវេលា
តើវាចាប់ផ្ដើមយ៉ាងដូចម្ដេច ?	សេចក្ដីផ្ដើម
តើអ្វីដែលកើតឡើងបន្ទាប់មកទៀត ?(ហៅសិស្សឱ្យនិទានរឿងឡើងវិញ ដោយប្រើពាក្យពេចន៍សិស្ស)	តួសេចក្ដីនៃអត្ថបទ រឿងនិទាន
តើមានអ្វីកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់ ?	សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន
តើផ្នែកណានៃអត្ថបទដែលប្អូនចូលចិត្ត ? ហេតុអ្វី ?	ជំរុញការពិចារណាហ្មត់ចត់
តើនរណាជាតួអង្គក្នុងអត្ថបទដែលអ្នកចូលចិត្ត ? ហេតុអ្វី ?	ជំរុញការពិចារណាហ្មត់ចត់

អត្ថបទជាក់ស្ដែង (សម្រាប់សិស្សធំៗ)

សិស្សភាគច្រើនបានត្រឹមតែអានអត្ថបទដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅអាន ឬនៅក្នុង "សៀវភៅរឿង" ពីបណ្ណាល័យប៉ុណ្ណោះ ។ គ្រូអាចជួយពង្រីកបទពិសោធរបស់សិស្សឱ្យក្លាយជាអ្នកអាន ដោយណែនាំគេឱ្យស្គាល់អត្ថបទប្រភេទដទៃទៀត ។ អត្ថបទទាំងនោះភាគច្រើន និយាយអំពីជីវិតប្រចាំថ្ងៃដូចជា អត្ថបទផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម និង ផលិតផល ("ប្រទេសខ្ញុំស្រាបៀរខ្ញុំ") (សារធាតុគីមីផ្សំនៅក្នុងកំប៉ុងភេសជ្ជៈ) ។ អត្ថបទទាំងនេះកម្រប្រើសម្រាប់ការសិក្សាណាស់ ។ លើសពីនេះទៀត ដើម្បីអាននិងយល់ន័យនៃអត្ថបទ គ្រូអាចសួរសំណួរដែលជំរុញកុមារឱ្យគិតពិចារណាអំពីមូលហេតុដែលគេសរសេរអត្ថបទទាំងនេះ (**គោលបំណង**) និងអ្នកអាន (**ទស្សនិកជន**) ។

ប្រភេទអត្ថបទជាក់ស្ដែង	គោលបំណង	ទស្សនិកជន
ផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម	ដើម្បីលក់ផលិតផល	អ្នកចូលចិត្តទិញផលិតផល
ការណែនាំ ពីរបៀបប្រើ	បង្ការការខូចខាត ប្រើប្រាស់មានប្រសិទ្ធភាព	អ្នកទិញ
រូបមន្តធ្វើម្ហូប	បង្ហាញរបៀបធ្វើម្ហូប	អ្នកចង់ដាំស្ល របស់នោះ
ព័ត៌មានពីការបោះឆ្នោត	-ទាក់ទាញមនុស្សឱ្យបោះឆ្នោត -ចេះរបៀបបោះឆ្នោត	អ្នកដែលអាចបោះឆ្នោតបាន
ព័ត៌មានពីសុខភាព	ថែទាំសុខភាពល្អ	អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ពីសុខភាពអនាម័យ

កិច្ចការគ្រូ

កិច្ចការទី 1 ៖ ការវិភាគអត្ថបទជាមួយកុមារ

គ្រូជ្រើសរើសអត្ថបទមួយ (ចេញពីសៀវភៅមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ ឬ សៀវភៅរឿងពីបណ្ណាល័យ) ។ ជាដំបូងគ្រូអានអត្ថបទទាំងមូលឱ្យសិស្សស្តាប់ ។ បន្ទាប់មកគ្រូអានឡើងវិញម្តងទៀតយឺតៗ បង្ហាញ និង និយាយអំពីរូបភាពខ្លឹមសារពាក្យសំខាន់ៗដែលអាចជាពាក្យថ្មី ។

បន្ទាប់មកទៀតគ្រូសួរកុមារ នូវសំណួរជាបន្តបន្ទាប់អំពីអត្ថបទ ។ ប្រសិនបើកុមារដឹងចម្លើយភ្លាមៗ គ្រូសួរសំណួរបន្ទាប់ ។ ប្រសិនបើកុមារពុំប្រាកដទេនោះគ្រូត្រូវត្រឡប់មករកសៀវភៅវិញ និងព្យាយាមរកផ្នែកអត្ថបទដែលជាចម្លើយនៃសំណួរនោះជាមួយកុមារ ។

បន្ទាប់ពីបញ្ចប់សកម្មភាពនេះហើយ គ្រូកត់ត្រាចម្លើយកុមារនៅលើសន្លឹកកិច្ចការ (ទំព័របន្ទាប់) ។

កិច្ចការទី 2 ៖ គ្រូស្រាវជ្រាវអំពីអំណានរបស់កុមារ

ចំពោះកិច្ចការអំនានទី២ គ្រូត្រូវធ្វើសម្ភាសន៍ខ្លីៗ ជាមួយកុមារប្រាំមួយនាក់ (កុមារីពនាក់ កុមារា៣នាក់) នៅក្នុងថ្នាក់គាត់នឹងសួរពួកគេអំពីប្រភេទរឿងនិទានដែលពួកគេចូលចិត្តអានជាងគេ ។ គ្រូគួរតែព្យាយាមដើម្បីទទួលបានចម្លើយបីខុសៗគ្នាពីកុមារម្នាក់ៗ ប៉ុន្តែត្រូវទទួលយកចម្លើយមួយ ប្រសិនបើជាចម្លើយតែមួយគត់របស់កុមារ ។

ការសម្ភាសន៍នេះ មិនគួរធ្វើក្នុងម៉ោងបង្រៀនឡើយ ។ គ្រូគួរតែព្យាយាមនិយាយជាមួយកុមារ នៅពេលដែលពួកគេទំនេរ ដូចនេះវានឹងមិនដូចជាកិច្ចការសាលាឡើយ ។ គ្រូអាចនិយាយទៅកាន់សិស្សនៅពេលពួកគេលេងតាមផ្លូវទៅផ្ទះ ឬ នៅកន្លែងក្រៅផ្លូវការដទៃទៀត ។

ត្រូវកត់ត្រាចម្លើយកុមារនៅលើសន្លឹកកិច្ចការ ។ បន្ទាប់ពីធ្វើសម្ភាសន៍បានប្រាំមួយនាក់ហើយគ្រូគួរតែសរសេរប្រភេទរឿងខុសៗគ្នា និងកត់ត្រាពីចំនួនកុមារតាមប្រភេទរឿងនីមួយៗដែលកុមារបានលើកឡើង ។

កិច្ចការទី1 ៖ ការវិភាគអត្ថបទ

ប្រភពអត្ថបទ (សៀវភៅអាន ទស្សនាវដ្ដី សៀវភៅរឿង) ៖
ចំណងជើងអត្ថបទ ៖
ថ្ងៃខែឆ្នាំ បង្រៀន ៖

សំណួរគ្រូ	ចម្លើយរបស់សិស្ស
-តើនរណាជាតួអង្គសំខាន់ជាងគេនៅក្នុងអត្ថបទ ?	
-តើមានអ្វីកើតឡើង នៅក្នុងអត្ថបទ (ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់) ?	
តើព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទ កើតឡើងនៅកន្លែងណា ?	
តើព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងអត្ថបទ កើតឡើងនៅពេលណា ?	
តើវាចាប់ផ្ដើមយ៉ាងដូចម្ដេច ?	
តើអ្វីដែលកើតឡើងបន្ទាប់មកទៀត (ហៅកុមារឱ្យនិទានរឿងឡើងវិញដោយប្រើពាក្យពេចន៍ពួកគេ) ?	
តើមានអ្វីកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់ ?	

តើផ្នែកណានៃអត្ថបទដែលប្អូនចូលចិត្ត ? ហេតុអ្វី ?	
តើនរណាជាតួអង្គក្នុងអត្ថបទ ដែលអ្នកចូលចិត្ត ? ហេតុអ្វី ?	

កិច្ចការទី2 : គ្រូស្រាវជ្រាវអំពីចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់សិស្ស

ឈ្មោះសិស្ស	អាយុ	ភេទ	ប្រភេទរឿងដែលគេចូលចិត្ត
			១. ២. ៣.
			១. ២. ៣.
			១. ២. ៣.
			១. ២. ៣.
			១. ២. ៣.
			១. ២. ៣.

ថ្នាក់ទី...	
ប្រភេទរឿងដែលបានលើកឡើង	ចំនួនសិស្សដែលបានលើកឡើង

៦.ប្រធានបទទី៦ : ការអភិវឌ្ឍសំណេរ

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

មនុស្សមួយចំនួនគិតថា "សមត្ថភាពសរសេរ" មានភាពដូចគ្នាទៅនឹង "បំណិនសំណេរដោយដៃ "។ ពួកគេគិតថា ប្រសិនបើគេចេះអក្សរ និងអាចគូសដោយខ្មៅដៃ ឬ ប៊ិកពេលនោះពួកគេ អាចសរសេរវាបាន។

ជាការពិតដែលថា ការរៀនសរសេរអក្សរ និងពាក្យគឺជាផ្នែកយ៉ាងសំខាន់នៃការងាររបស់កុមារនៅថ្នាក់ទី១, ២ និងទី៣ ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយមកត្រឹមថ្នាក់ទី៤ កុមារគួរតែចាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍន៍បំណិនដទៃទៀតព្រមទាំងសមត្ថភាពសរសេរឱ្យបានស្អាត និងប្រកបបានត្រឹមត្រូវ ។

ដូច្នេះប្រសិនបើការសរសេរល្អមានន័យលើសពីការសរសេរបានស្អាតដោយដៃ និងប្រកបបានត្រឹមត្រូវ តើវាមានន័យដូចម្តេច ? អ្នកអប់រំភាគច្រើនយល់ស្របថា ***អ្នកសរសេរល្អ អ្នកដែលអាចសរសេរដោយចេះប្រើពាក្យ ឃ្លា ល្បះ ខ្លីមានន័យគ្រប់គ្រាន់ ។***

មានការសិក្សាជាច្រើនអំពីសំណេរក្នុងភាសាផ្សេងៗគ្នានៅជុំវិញពិភពលោក។ ការសិក្សាទាំងនេះយល់ស្របថា :

- វិធីដែលល្អជាងគេបំផុតដើម្បីក្លាយទៅជាអ្នកសរសេរម្នាក់ គឺត្រូវសរសេរអត្ថបទដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់
- ការចម្លងសំណេររបស់អ្នកដទៃពុំមែនជាវិធីល្អសម្រាប់បំណិនសំណេរឡើយ លើកលែងតែនៅពេលដែលកុមារនៅក្មេងពេក និងពុំទាន់បានរៀនសរសេរដោយដៃ
- សំណេរ គឺជាលំនាំមួយដែលអ្នកសរសេរត្រូវសរសេរជាច្រើនលើក (សរសេរព្រាងជាច្រើនសា) មុននឹងបញ្ចប់អត្ថបទ
- អ្នកសរសេរអាចទាញផលប្រយោជន៍ពីការពិភាក្សាជាមួយអ្នកដទៃមុននឹងបញ្ចប់អត្ថបទ
- អត្ថបទទាំងឡាយត្រូវចែងចែកជាច្រើនប្រភេទ ហើយប្រភេទនីមួយៗមានលក្ខណៈផ្ទាល់របស់វា
- សិស្សដែលបានយល់ពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃរចនាសម្ព័ន្ធ និងលក្ខណៈនៃសំណេរ គឺជាអ្នកសរសេរដ៏ពូកែ ។

សំណេរដើម

សំណេរដើមសំខាន់ណាស់ សម្រាប់គ្រូក្នុងការផ្តល់ឱកាសដល់កុមារទោះជាគេនៅតូចពេកក៏ដោយ ដើម្បីឱ្យគេសរសេរដោយខ្លួនឯង ។ នេះមានន័យថាសំណេរបានមកពីគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារ វាពុំមែនត្រូវបានចម្លងពីក្តារខៀន ឬពីសៀវភៅឡើយ ។ កុមារដែលសរសេរសំណេរដើមនឹងកាន់តែមានការជឿជាក់លើខ្លួនឯង ពីព្រោះគេបានអនុវត្តជាក់ស្តែង ល្បះមួយនឹងក្លាយទៅជាពីរ និងបន្ទាប់មកបី និងបន្ទាប់មកទៀតជាកថាខណ្ឌនឹងក្លាយជាអត្ថបទពេញលេញ ។ វាក៏មានសារសំខាន់ដែរ បើគ្រូឱ្យសិស្សមើលគំរូនៃសំណេររបស់គេ ដែលដាក់តាំង ឬ ចងព្យួរលើជញ្ជាំងថ្នាក់រៀន ឬ សំណេរដាក់លើក្តារខៀន។

អត្ថបទចរចា

តើសិស្សដែលពុំទាន់ចេះសរសេរនៅឡើយ អាចសរសេរអត្ថបទដោយខ្លួនឯងបានយ៉ាងដូចម្តេច ? ពួកគេអាចធ្វើដូចនេះ តាមរយៈដំណើរការមួយហៅថា "អត្ថបទចរចា"។ នេះមានន័យថា គ្រូនិងសិស្សពិភាក្សា អ្វីដែលសិស្សចង់និយាយនិងនៅពេលដែលសិស្សយល់ស្របហើយ គ្រូត្រូវសរសេរវាឱ្យពួកគេ ។ បន្ទាប់មកគ្រូ និងសិស្សអានអត្ថបទរួមគ្នា ។ ទោះបីជាពួកគេពុំបានសរសេរអត្ថបទនោះដោយខ្លួនឯងក៏ដោយ ក៏កុមារមានអារម្មណ៍ថាជាម្ចាស់អត្ថបទ ពីព្រោះវាជាគំនិតរបស់ពួកគេ ។ ដំណើរការដូចគ្នានេះ អាចប្រើនៅពេលកុមារគូររូបភាព ។ គ្រូអាចសួរនូវអ្វីដែលកុមារចង់សរសេរនៅខាងក្រោមគំនូរ និងបន្ទាប់មកសរសេរនូវអ្វីដែលកុមារនិយាយ ។ អ្នកដែលសរសេរគំនិតរបស់អ្នកដទៃហៅថាអ្នកសរសេរ (Scribe) ។

គ្រូក៏អាចប្រើវិធីអត្ថបទចរចាដោយជោគជ័យ ជាមួយសិស្សថ្នាក់ខ្ពស់នៃសាលាបឋមសិក្សា ។ សិស្សពិភាក្សានៅក្នុងក្រុមអំពីអ្វីដែលពួកគេចង់និយាយ (ការចរចាគ្នា) និងបន្ទាប់មកសមាជិកក្រុមម្នាក់អាចសរសេរគំនិតរបស់ក្រុមទាំងមូល ។

លំនាំសរសេរ (ការសរសេរព្រាង និងការផ្តល់យោបល់)

អ្នកសរសេរមួយចំនួនអាចផលិតអត្ថបទល្អឥតខ្ចោះក្នុងរយៈពេលតែមួយលើក ។ សំណេរភាគច្រើនត្រូវតែឆ្លងកាត់ដំណើរការព្រាងមួយ ឬពីរ ឬច្រើនលើកមុននឹងអ្នកសរសេរពេញចិត្ត ។ បច្ចុប្បន្ននេះមានកាងាយស្រួលណាស់ដោយប្រើកុំព្យូទ័រសម្រាប់កែតម្រូវបានគ្រប់ពេល ។ សំណេរដៃវាមានការលំបាកជាង និងមានភាពរាយប៉ាយ ។ ការឆូតចោលការសរសេរបន្ថែម និងការកែប្រែផ្សេងៗទៀតត្រូវធ្វើនៅលើក្រដាស ឬ លើក្តារឆ្នួន ឬ ក្តារខៀន ។ គេមិនគួរិះគន់អ្នកសរសេរចំពោះសំណេរព្រាងដែលគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ឡើយ ដោយសារការផ្លាស់ប្តូរច្រើនបង្ហាញថាអ្នកសរសេរនោះមានភាពប្រាកដប្រជាអំពីការផលិត **សំណេរព្រាងចុងក្រោយ**ឱ្យមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ។

អ្នកសរសេរជាច្រើនទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការដែលមានអ្នកផ្សេងទៀតអាន និងការពិភាក្សា ផ្តល់យោបល់អំពីសេចក្តីព្រាងនៃសំណេររបស់ពួកគេ ។ ការពិភាក្សាផ្តល់យោបល់នេះ អ្នកដែលអានសេចក្តីព្រាងគួរតែផ្តោតជាចម្បងទៅលើអត្ថន័យថា តើវាច្បាស់ឬទេ ? វាច្របូកច្របល់ឬទេ ? តើមានផ្នែកណាដែលអាចធ្វើឱ្យកាន់តែល្អជាងនេះឬទេ ? កំហុសអក្ខរាវិរុទ្ធពុំសូវមានសារសំខាន់ ក្នុងការធ្វើការពិភាក្សាផ្តល់យោបល់ (លុះត្រាតែវាជាអត្ថបទសេចក្តីព្រាងចុងក្រោយ) ។ អត្ថន័យសំណេរចុងក្រោយគួរតែច្បាស់ ហើយរាល់កំហុសទាំងឡាយរួមមាន អក្ខរាវិរុទ្ធ និងសញ្ញាសម្ព័ន្ធត្រូវបានកែតម្រូវ ។

សំណេរព្រាងអាចសរសេរនៅលើក្រដាសចាស់ៗ ឬនៅលើក្តារឆ្នួន ឬលើក្តារខៀនតូចៗ ។ សំណេរព្រាងនៅលើក្តារខៀនតូចៗធ្វើឱ្យការកែតម្រូវមានភាពងាយស្រួល ។ វាក៏ជាការល្អដែរប្រសិនបើក្រុមតូចៗធ្វើការងាររួមគ្នាលើអត្ថបទដោយសារតែពួកគេទាំងអស់អាចនៅជុំគ្នា និងមើលឃើញអត្ថបទរួមគ្នា ។

កិច្ចការគ្រូ

កិច្ចការទី១ ៖ អត្ថបទចរចា (សំណេររបស់កុមារ)

ចូរធ្វើការចរចាជាមួយក្រុមសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់របស់អ្នកទាក់ទងទៅនឹងមុខវិជ្ជា ឬ មេរៀនអ្វីមួយដែលពួកគេកំពុងតែរៀន ។ ចូរជ្រើសរើសប្រធានបទ/មេរៀនដែលសិស្សមានចំណាប់អារម្មណ៍ ។ គ្រូអាចណែនាំប្រធានបទដោយនិយាយថា :

ឥឡូវនេះ លោក/អ្នកគ្រូចង់សង្ខេបអំពីអ្វីដែលយើងកំពុងតែសិក្សាក្នុង ... ហើយយើងនឹងផលិតនូវសំណេរមួយរួមគ្នា ។ លោក/អ្នកគ្រូនឹងធ្វើជាអ្នកសរសេរឱ្យប្អូនៗ ប្រសិនបើប្អូនៗអាចប្រាប់លោក/អ្នកគ្រូអំពីប្រធានបទនេះ។ តើយើងចាប់ផ្តើមយ៉ាងដូចម្តេច? តើអ្វីដែលនៅបន្ទាប់? តើមាននរណាចង់បន្ថែមអ្វីផ្សេងទៀតឬទេ...?

ពេលដែលសិស្សយល់ស្របនូវអ្វីដែលពួកគេចង់និយាយហើយ គ្រូត្រូវសរសេរវានៅលើក្តារខៀន ។ សិស្សអាចប្តូរចិត្ត និង សម្រេចធ្វើការកែប្រែអត្ថបទប្រសិនបើពួកគេចូលចិត្ត ។ នៅពេលសរសេរអត្ថបទទាំងមូល នៅលើក្តារខៀនរួចគ្រូឱ្យសិស្សអានព្រមទាំងជួយឱ្យអានរហូតដល់ចប់ និងសួរពួកគេក្រែងមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលគេចង់កែលំអ (បន្ថែម ផ្លាស់ប្តូរ កែតម្រូវ) ។ ត្រូវធ្វើការកែប្រែតាមសំណើ ។ ហៅសិស្សឱ្យផ្តល់ចំណងជើង រួចសរសេរនៅខាងលើអត្ថបទ ។ បន្ទាប់មកកុមារត្រូវចម្លងអត្ថបទចរចាចូលទៅក្នុងសៀវភៅរបស់ខ្លួន ។ គ្រូកត់ត្រាអត្ថបទចូលទៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

<u>**សម្គាល់**</u>: ទំហំអត្ថបទអាស្រ័យទៅលើកម្រិតថ្នាក់ សមត្ថភាពរបស់សិស្ស និងប្រធានបទ ។ សិស្សថ្នាក់ទី១ អាចសរសេរ ៣ ឬ៤ល្បះ ។ ថ្នាក់ទី២និងទី៣ អាចសរសេរ ៥-១០ល្បះ ។ សិស្សធំៗគួរតែសរសេរអត្ថបទកន្លះទំព័រ ។

កិច្ចការទី២ ៖ សិក្សាករណីដំណើររឿងរបស់សិស្ស (កិច្ចការទី ៦)

នៅក្នុងការសរសេរកិច្ចការនេះ គ្រូគួរតែសរសេរនូវសេចក្តីព្រាងដែលអាចយកទៅប្រជុំជាមួយគ្រូម្នាក់ទៀត ឬជាមួយ គ្រូឧទ្ទេសនៅពេលប្រជុំប្រចាំខែ ។ បន្ទាប់មក គ្រូគួរតែសរសេរសេចក្តីព្រាងមួយទៀតដោយបញ្ចូលនូវគំនិតសុំកែប្រែនៅពេលប្រជុំ និងបង្ហាញសេចក្តីព្រាងចុងក្រោយ ។

កិច្ចការសំណេរទី១ : អត្ថបទចរចាជាមួយសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់ខ្ញុំ

អត្ថបទចរចា
ចរចាជាមួយ : ថ្នាក់ទាំងមូល ក្រុមតូចៗ ផ្សេងទៀត
ថ្ងៃខែឆ្នាំ សំណេរ :
មុខវិជ្ជា មេរៀននៅក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល :

៧.ប្រធានបទទី៧ : វង្វាយតម្លៃ និង កម្រងស្នាដៃសិស្ស

៧.១ : ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃ

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

តើគ្រូដឹងបានយ៉ាងដូចម្តេច ថាតើខ្លួនបាន និងកំពុងតែធ្វើការងារជាមួយកុមារ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ឬអត់ ? វិធីមួយក្នុងចំណោមវិធីសំខាន់ៗ **គឺតាមរយៈការវាយតម្លៃ** : វាយតម្លៃពីអ្វីដែលសិស្សបានរៀន និងវាយតម្លៃពីការងាររបស់ខ្លួនក្នុងនាមជាគ្រូ ។ វង្វាយតម្លៃ គឺជាប្រធានបទមួយនៅក្នុងវគ្គបំប៉ន អំពីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនហើយ នឹងត្រូវដំណើរការពេញមួយឆ្នាំសិក្សា ។ គ្រូនឹងរៀនអំពីប្រភេទនៃការវាយតម្លៃសំខាន់ៗខ្លះ ធ្វើការវាយតម្លៃខ្លះៗលើសិស្ស និងឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីការបង្រៀនរបស់ខ្លួនផងដែរ ។

តើគ្រូអាចវាយតម្លៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្សតាមវិធីណាខ្លះ ? មានវិធីផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនដែលគ្រូនៅជុំវិញពិភពលោក ធ្វើការវាយតម្លៃ ។ វីធីទាំងនេះមាន :

- ការសួរសំណួរ
- ការសង្កេតអត្តចរិតរបស់សិស្ស
- ការសង្កេតមើលការងាររបស់សិស្ស
- ការឱ្យសិស្សពន្យល់បកស្រាយអ្វីមួយ
- ការធ្វើតេស្តផ្ទាល់មាត់ និងតេស្តសរសេរភ្លាមៗ
- ការបង្កើត និងដាក់ពិន្ទុតេស្តសរសេរ
- ....

គ្រូល្អធ្វើការវាយតម្លៃទាំងនេះខ្លះៗ សម្រាប់ជាផ្នែកនៃកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃរបស់គាត់ ដូចជាសួរសំណួរ សង្កេតអត្តចរិត និង មើលការងារសិស្ស ។ ការវាយតម្លៃទាំងនេះហៅថា ការវាយតម្លៃ**មិនផ្លូវការ**(INFORMAL) ពីព្រោះវាពុំត្រូវបានគេ ធ្វើផែនការជាមុនឡើយ ហើយវាកើតឡើងគ្រប់ពេល ។ ការរៀបចំ ការធ្វើ និងការដាក់ពិន្ទុ លើការធ្វើតេសជាធម្មតា ហៅថាការវាយតម្លៃ**ផ្លូវការ**(FORMAL)ពីព្រោះគេបានធ្វើផែនការដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និង អនុវត្តជាសកម្មភាពពិសេស នៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា ។

ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃទាំងនេះខ្លះ ត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងពេលនៃវគ្គសិក្សា ដែលគេហៅថា ការវាយតម្លៃ **តាមដំណាក់**(FORMATIVE) ។ ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃដទៃទៀតត្រូវបានគេអនុវត្តនៅដំណាច់វគ្គសិក្សា ដែលគេហៅថា ការវាយតម្លៃ**សរុប**(SUMMATIVE)។ ការវាយតម្លៃតាមដំណាក់មានសារសំខាន់ចំពោះគ្រូនិងសិស្ស ពីព្រោះវាអាចបង្ហាញថាតើសិស្សមានបញ្ហាក្នុងការរៀនសូត្រ ឬគ្មាន ។ បន្ទាប់មកគ្រូ និងសិស្សអាចព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហានោះ។ ប្រសិនបើគេត្រឹមតែធ្វើការវាយតម្លៃសរុប នោះវាអាចមានភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការជួយដល់កុមារ ។

គ្រប់ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃទាំងអស់ មានសារៈសំខាន់ចំពោះគ្រូ ក្នុងការបង្កើនការយល់ដឹងរបស់គាត់ អំពីភាពរីកចម្រើន ជឿនលឿនក្នុងការរៀនសូត្ររបស់សិស្សម្នាក់ៗនៅក្នុងថ្នាក់ ។ សិស្សទាំងអស់គ្នាត្រូវការការយកចិត្តទុកដាក់ ប៉ុន្តែសិស្ស ជាច្រើនមានការជឿជាក់លើខ្លួនឯង និងមានភាពឯករាជ្យ ។ ពួកគេរៀនយ៉ាងលឿន ហើយរីករាយនឹងរៀនដោយខ្លួនឯង ឬ ជាមួយសិស្សដទៃទៀត ។ សិស្សខ្លះពុំរៀនបានដោយងាយស្រួលឡើយ ហើយត្រូវការការគាំទ្រដោយផ្ទាល់និងការលើកទឹកចិត្តយ៉ាងច្រើនពីគ្រូ ។ គ្រូអាចប្រើការវាយតម្លៃ ដើម្បីរកឱ្យឃើញថា តើសិស្សណាដែលត្រូវការជំនួយបន្ថែម និងជំនួយប្រភេទណាដែលមានសារសំខាន់ជាងគេ ។

វិធីល្អមួយសម្រាប់គ្រូធ្វើការវាយតម្លៃជាពិស្តារលើសិស្សដែលរៀនយឺតគឺតាមរយៈការប្រមូលលទ្ធផលនៃការងាររបស់គេនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា ។ គ្រូប្រៀបធៀបការងាររបស់សិស្ស ពីពេលមួយទៅពេលមួយ និងព្យាយាមធ្វើការសម្រេចចិត្ត :

- តើការងាររបស់សិស្សបង្ហាញភាពជឿនលឿនដែរឬទេ ?
- តើសិស្សមានការរីកចម្រើនលើមុខវិជ្ជាណាខ្លះ និងមិនរីកចម្រើនលើមុខវិជ្ជាណាខ្លះទៀត ?
- ប្រសិនបើពុំមានការរីកចំរើនទេ តើមានបញ្ហាអ្វីដែលកើតឡើងម្តងហើយម្តងទៀតចំពោះកុមារ ?
- តើសកម្មភាពប្រភេទណាខ្លះ ដែលនឹងជួយសិស្សទាំងនេះឱ្យចាប់ផ្តើមរៀនសូត្របានល្អប្រសើរឡើង ?

ឧទាហរណ៍ៈ ប្រសិនបើ សិស្សម្នាក់ពិតជាពុំយល់អំពីរបាប់ចំនួន និងទំនាក់ទំនងរវាង ខ្ទង់រាយ ខ្ទង់ដប់ និង ខ្ទង់រយ នោះពួកគេនឹងមានបញ្ហាជាច្រើននៅក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យាបន្ទាប់ពីថ្នាក់ទី២ទៅ។ សិស្សត្រូវតែរៀន ដោយប្រើសម្ភារជាក់ស្តែងម្តងទៀត រហូតដល់ពួកគេបានយល់ច្បាស់លាស់ល្អ ។

នៅក្នុងវគ្គប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន គ្រូនឹងអនុវត្តទម្រង់នៃការវាយតម្លៃផ្សេងៗគ្នា ។ គ្រូនឹងប្រើការវាយតម្លៃ ***មិនផ្លូវការ*** ដើម្បីធ្វើការកំណត់លក្ខណៈរបស់កុមារដែលរៀននៅក្នុងថ្នាក់របស់ពួកគាត់ ។ គ្រូនឹងជ្រើសរើសកុមារប្រាំនាក់ដែលរៀននៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា ធ្វើការវាយតម្លៃ***តាមចំណាក់*** ដោយប្រមូលលទ្ធផលនៃការងារសរសេររបស់ពួកគេ និងចងក្រងជា ***កម្រងស្នាដៃសិស្ស*** សម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗ ។

កម្រងស្នាដៃសិស្ស គឺជាសឺមីមួយ ដែលមានលទ្ធផលនៃការងាររបស់សិស្សដែលប្រមូលបានក្នុងឆ្នាំសិក្សាដែលគ្រូអាចប្រើ សម្រាប់វាយតម្លៃពីការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ ។ កម្រងស្នាដៃសិស្ស ក៏មានសារប្រយោជន៍យ៉ាងខ្លាំង ចំពោះគ្រូ ដើម្បីចែករំលែកជាមួយមាតាបិតាសិស្ស ដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកគាត់នូវលទ្ធផលពិតប្រាកដនៃការរីកចម្រើន ជឿនលឿន ក្នុងការរៀនសូត្រ របស់កូនៗគាត់ក្នុងឆ្នាំសិក្សា ។

កិច្ចការគ្រូ

ចូរប្រើការវាយតម្លៃមិនផ្លូវផ្លូវការ (ការសង្កេតអត្តចរិត ស្តាប់ការនិយាយរបស់កុមារ មើលការងារសរសេរពួកគេ) ដើម្បីដឹងអំពីកុមារនៅក្នុងថ្នាក់របស់លោក/លោកស្រី ។ ចូរជ្រើសរើស**សិស្ស ៥នាក់ ដែលម្នាក់ជាអ្នករៀនពូកែ ២នាក់រៀនមធ្យម និង ២នាក់ទៀតជាសិស្សដែលរៀនយឺត** ។ ចូរជ្រើសរើសសិស្សដូចខាងក្រោម :

សិស្សរៀនពូកែ	សិស្សរៀនមធ្យម	សិស្សរៀនយឺត
កុមារី ១	កុមារី ១ កុមារា ១	កុមារី ១ កុមារា ១

កិច្ចការទី I ៖ កម្រងស្នាដៃសិស្សសម្រាប់វាយតម្លៃ

ជ្រើសរើសសិស្ស ៥នាក់សម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃលើកម្រងស្នាដៃសិស្ស (កុមារី ៣នាក់ និងកុមារា២នាក់) ។

រៀបចំកម្រងស្នាដៃសម្រាប់កុមារ ៥នាក់ (កម្រងស្នាដៃសិស្ស គឺជាសឺមីដែលមានឯកសារលំអិតអំពីសិស្សម្នាក់ៗ អំពីលទ្ធផលនៃការងាររបស់គេ និងកំណត់ត្រាខ្លះដែលគ្រូសរសេរ) ។

គ្រូគួរតែសរសេរព័ត៌មានសម្រាប់សិស្សម្នាក់ៗនៅលើសន្លឹកព័ត៌មានសិស្សនីមួយៗ និងដាក់វានៅក្នុងកម្រងស្នាដៃសិស្ស (សូមមើលទំព័របន្ទាប់) ។

កិច្ចការទី 2 ការប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស I ៖

កិច្ចការគំរូអំពី ៖ នព្វន្ត សំណេរ គំនូរ ប្រមូលនៅ ខែវិច្ឆិកា ។ ពិភាក្សានៅក្នុងអង្គប្រជុំប្រចាំខែលើកទី ២ (ខែវិច្ឆិកា) ។

កិច្ចការទី 3 ការប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស 2៖

កិច្ចការគំរូអំពី ៖ នព្វន្ត សំណេរ គំនូរ ប្រមូលនៅខែកុម្ភៈ ។ ពិភាក្សានៅអង្គប្រជុំប្រចាំខែលើកទី៥ (ខែកុម្ភៈ) ។

កិច្ចការទី 4 ការប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស 3៖

កិច្ចការគំរូអំពី ៖ នព្វន្ត សំណេរ គំនូរ ប្រមូលនៅខែមេសា មុនវិស្សមកាលតូច ។ ពិភាក្សានៅអង្គប្រជុំប្រចាំខែលើកទី៧(ខែ មេសា) ។

កិច្ចការទី 5 ការប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស 4៖

កិច្ចការគំរូអំពី ៖ នព្វន្ត សំណេរ គំនូរ ប្រមូលនៅខែមិថុនា ។ ពិភាក្សានៅអង្គប្រជុំប្រចាំខែលើកទី៩ (ខែមិថុនា) ។

កិច្ចការទី ៦៖ សិក្សាករណីដំណើររឿងរបស់កុមារ (សូមមើលខាងក្រោម)

ចូរសរសេរ អំពីសិក្សាករណីដំណើររឿងរបស់សិស្សម្នាក់ ឬ ពីរនាក់ដែលជាអ្នករៀនយឺត ។ ចូរនាំយកការវិភាគដំណើររឿង នេះមកកាន់អង្គប្រជុំប្រចាំខែលើកទី១០ ។

កិច្ចការទី ៧៖

សរសេរភាពរីកចម្រើនរបស់សិស្សក្នុងឆ្នាំសិក្សា ដើម្បីផ្ញើជូនមាតាបិតាសិស្ស ។

កិច្ចការវាយតម្លៃទី 1
សន្លឹកព័ត៌មានសិស្សសម្រាប់ការវាយតម្លៃកម្រងស្នាដៃសិស្ស

សំណួរ	ព័ត៌មានលំអិតរបស់កុមារ
លក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន ១. នាមកុមារ ២. អាយុ ៣. ភេទ	 ១. ២. ៣.
ប្រវត្តិនៃការអប់រំ ៤. កម្រិតថ្នាក់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា (ឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន) ៥. កម្រិតថ្នាក់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា (ឆ្នាំមុន) ៦. ឆ្នាំ ចាប់ផ្តើមថ្នាក់ទី១ ៧. រៀនត្រួតថ្នាក់ ឬ បោះបង់ចោលការសិក្សា	 ៤. ៥. ៦. ៧. គ្មាន មាន
វត្តមាន និងការចូលរួម ៨. អវត្តមានពីសាលារៀនឆ្នាំសិក្សា (ឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន) ៩. អវត្តមានពីសាលារៀនឆ្នាំសិក្សា (ឆ្នាំមុន) ១០.មូលហេតុនៃអវត្តមាន	 ៨. មិនដែលសោះ ម្តងម្កាល ជារឿយៗ ៩. មិនដែលសោះ ម្តងម្កាល ជារឿយៗ ១០. ឈឺ ធ្វើការ ជួយមាតាបិតា ផ្សេងៗ : ....
ស្ថានភាពគ្រួសារ ១១. មេគ្រួសារ (បុរស/ស្ត្រី) ១២. ចំនួនបងប្អូនបង្កើត ១៣. ចំនួនមនុស្សនៅក្នុងផ្ទះ ១៤.ប្រភេទផ្ទះ	 ១១. ១២. ១៣. ១៤. ស្បូវ ឈើ ឥដ្ឋ ផ្សេងៗ : ....
ស្ថានភាពសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច ១៥.ជាធម្មតាមានសៀវភៅ និងប៊ិក ១៦.មានសំលៀកបំពាក់រៀនត្រឹមត្រូវ ១៧.ជាធម្មតាពាក់ស្បែកជើង ១៨.ជិះកង់ទៅរៀន ១៩.ចំងាយសាលារៀន-ផ្ទះ	 ១៥. មាន គ្មាន ១៦. មាន គ្មាន ១៧. មាន គ្មាន ១៨. មាន គ្មាន ១៩. ជិត (តិចជាង១គ.ម) មធ្យម (១-៣គ.ម) ឆ្ងាយ (ឆ្ងាយជាង ៣គ.ម)
សុខភាព ២០.មានកំពស់ និងទំងន់មធ្យម ២១,ប្រុងស្មារតី និងមានថាមពលនៅក្នុងថ្នាក់ ២២,ការមើលឃើញ និងស្តាប់ឮ មធ្យម	 ២០. កំពស់... ទម្ងន់... ២១. ទុយមុយ ក្លាហាន ២២. មាន គ្មាន (បើមានគួរបញ្ជាក់)....
សង្គម/ឥរិយាបថ អាកប្បកិរិយា ២៣,មានមិត្តភ័ក្តិជាច្រើននៅសាលារៀន ២៤,មានភាពរីករាយនៅសាលារៀន	 ២៣. មាន គ្មាន ២៤. មាន គ្មាន

កិច្ចការវាយតម្លៃទី 2 3 4 និង 5

បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់សម្រាប់ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស

ការប្រមូលលើកទី	ផ្នែក	គំរូបានប្រមូល	យោបល់
១	សំណេរ	មាន គ្មាន	
(ជាកិច្ចការទី២	នព្វន្ត	មាន គ្មាន	
សម្រាប់ការប្រជុំ ប្រចាំខែ លើកទី២)	គំនូរ	មាន គ្មាន	
២	សំណេរ	មាន គ្មាន	
(ជាកិច្ចការទី៣	នព្វន្ត	មាន គ្មាន	
សម្រាប់ការប្រជុំ ប្រចាំខែ លើកទី៤)	គំនូរ	មាន គ្មាន	
៣	សំណេរ	មាន គ្មាន	
(ជាកិច្ចការទី៤	នព្វន្ត	មាន គ្មាន	
សម្រាប់ការប្រជុំ ប្រចាំខែ លើកទី៧)	គំនូរ	មាន គ្មាន	
៤	សំណេរ	មាន គ្មាន	
(ជាកិច្ចការទី៥	នព្វន្ត	មាន គ្មាន	
សម្រាប់ការប្រជុំ ប្រចាំខែ លើកទី៩)	គំនូរ	មាន គ្មាន	

កិច្ចការវាយតម្លៃទី 6

សិក្សាករណីដំណើររឿងរបស់ ....

សិក្សាករណីដំណើររឿងរបស់កុមារ	
នាមកុមារ អាយុ ភេទ	ចូរប្រើព័ត៌មាន ពីសន្លឹកព័ត៌មាន (សំណួរ ១-៣)
ប្រវត្តិនៃការអប់រំ	ចូរប្រើព័ត៌មាន ពីសន្លឹកព័ត៌មាន (សំណួរ ៤-១០)
ស្ថានភាពគ្រួសារ	ចូរប្រើព័ត៌មាន ពីសន្លឹកព័ត៌មាន (សំណួរ ១១-១៩)
កុមារនៅសាលារៀន	ចូរប្រើព័ត៌មាន ពីសន្លឹកព័ត៌មាន (សំណួរ ២០-២៤)
ការរៀនសូត្ររបស់កុមារ	**ភស្តុតាងនៃការវាយតម្លៃកម្រងស្នាដៃសិស្ស (ផ្លូវការ)**
សំណេរ(រីកចម្រើន/មានបញ្ហា)	
នព្វន្ត(រីកចម្រើន/ មានបញ្ហា)	
គំនូរ(រីកចម្រើន/មានបញ្ហា)	

កិច្ចការវាយតម្លៃទី 6

សិក្សាករណីចំណើរឿងកុមារ (ត)

ឥរិយាបថ	ភស្តុតាងពីការសង្កេតមិនផ្លូវការរបស់គ្រូ
លទ្ធផលនៃការសិក្សា និងការចូលរួមគ្រប់មុខវិជ្ជា (ឧទាហរណ៍: រៀនពូកែគ្រប់មុខវិជ្ជា មុខវិជ្ជាខ្លះពូកែជាងមុខវិជ្ជាខ្លះទៀត)	
បំណិនការងារក្រុម (ឧទាហរណ៍: ការងារជាក្រុម ជាមួយកុមារដទៃទៀត)	
ការសំដែងអំពីខ្លួនឯង (ឧទាហរណ៍: អាចនិយាយអំពីគំនិត និងមតិរបស់ខ្លួន ស្នាដៃក្នុងការសរសេរ ការបង្ហាញបែបសិល្បៈ)	
ការទទួលខុសត្រូវ (ឧទាហរណ៍: ជួយកិច្ចការក្នុងថ្នាក់ បោសសំអាត...)	
ភាពជឿជាក់លើខ្លួនឯង/ភាពឯករាជ្យ (ឧទាហរណ៍: សួរសំណួរទៅកាន់គ្រូ អាចរៀនដោយខ្លួនឯងយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងថ្នាក់)	
យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នកដទៃ (ឧទាហរណ៍: ជួយកុមារដទៃ ជួយកុមារតូចៗ)	
យោបល់ទូទៅ (ឧទាហរណ៍: កម្រិតនៃការសិក្សាជាទូទៅ បំណិន ឬ សមត្ថភាព សមរម្យបានឡើងថ្នាក់ ភាពរីករាយនៅសាលា...)	

៧.២ : លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

នៅដំណាច់ឆ្នាំសិក្សានីមួយៗ គ្រូធ្វើការវាយតម្លៃសិស្ស : តើពួកគេត្រូវឡើងថ្នាក់ ឬត្រូវរៀនត្រួតថ្នាក់ ? នេះជាការសម្រេចចិត្តយ៉ាងសំខាន់ ។ សិស្សដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ត្រូវតែបានឡើងថ្នាក់ ពីព្រោះការរៀនត្រួតថ្នាក់ គឺជាមូលហេតុចំបងនៃការបោះបង់ការសិក្សា ។ ប្រសិនបើសិស្សពិតជាពុំយល់អំពីមេរៀនដែលខ្លួនបានរៀននៅក្នុងថ្នាក់បច្ចុប្បន្នទេ នោះពុំអាចឱ្យពួកគេឡើងថ្នាក់ទេ ពីព្រោះពួកគេមិនអាចយល់ និងមិនអាចធ្វើកិច្ចការលើការរៀនសូត្រទៅថ្នាក់ខ្ពស់បានឡើយ ។

គ្រូដែលអនុវត្តការវាយតម្លៃមិនផ្លូវការ និងវាយតម្លៃជាដំណាក់ៗក្នុងឆ្នាំសិក្សា បានដឹងយ៉ាងច្បាស់រួចទៅហើយអំពីស្នាដៃរបស់សិស្ស ។ គ្រូប្រហែលជាបានបង្រៀនបំប៉នសិស្សទាំងនេះរួចហើយដែរ ដើម្បីជួយពួកគេឱ្យអភិវឌ្ឍបំណិនរបស់ខ្លួន ។ គ្រូគួរតែដឹងអំពីលទ្ធផលរៀនសូត្ររបស់សិស្ស នៅពេលវាយតម្លៃដំណាច់ឆ្នាំសិក្សា ។ **គ្រូមិនគួរពឹងផ្អែកតែទៅលើលទ្ធផលតេសចុងឆ្នាំមួយមុខ ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តអំពីការឡើងថ្នាក់ឡើយ** ព្រោះជួនកាលសិស្សពុំទទួលបានពិន្ទុល្អក្នុងការធ្វើតេស្ត ដោយសារពួកគេពុំស្រួលខ្លួនភ័យពេក ឬដោយការធ្វេសប្រហែសអ្វីមួយ ។

គ្រូដែលបានប្រមូលកិច្ចការសិស្សក្នុងឆ្នាំសិក្សា អាចជាភស្តុតាងជាក់ស្តែងខ្លះៗនៅចុងឆ្នាំសិក្សា សម្រាប់ជួយគាត់ធ្វើការសម្រេចចិត្ត ។ ហេតុនេះហើយបានជាកម្រងស្នាដៃសិស្សមានសារសំខាន់ ។ គ្រូដែលបានរក្សាទុកកម្រងស្នាដៃសិស្សចំនួន ៥ នាក់ជាគំរូកិច្ចការសិស្សធ្វើជាភស្តុតាងនៃស្នាដៃសិស្ស ។ ជួនកាលគំរូកិច្ចការសិស្ស អាចបញ្ជាក់អំពីស្នាដៃប្រសើរជាងពិន្ទុនៅក្នុងការធ្វើតេស្ត ។

កិច្ចការគ្រូ

កិច្ចការវាយតម្លៃទី 7

គ្រូពិនិត្យឡើងវិញនូវគំរូកិច្ចការសិស្ស នៅក្នុងកម្រងស្នាដៃសិស្សទាំងប្រាំ ។ តើសិស្សមានភាពរីកចម្រើនជឿនលឿនអ្វីខ្លះនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សានេះ ? សរសេរយោបល់ខ្លីមួយអំពីភាពជឿនលឿនរបស់សិស្សទាំងប្រាំនាក់ក្នុងឆ្នាំសិក្សា ដោយផ្អែកទៅលើភស្តុតាងនៃគំរូកិច្ចការ ។ សរសេរយោបល់អំពីសិស្សម្នាក់ៗ ទៅក្នុងកម្រងស្នាដៃសិស្សសមស្រប ។

នៅពេលគ្រូនិងសាលារៀនបានសម្រេចចិត្តអំពីការឱ្យឡើងថ្នាក់/រៀនត្រួតថ្នាក់ហើយ គ្រូអាចផ្តល់កម្រងស្នាដៃសិស្សទៅឱ្យមាតាបិតា/គ្រួសារសិស្សម្នាក់ៗ ។ គ្រូអាចនិយាយជាមួយមាតាបិតាសិស្សអំពីភាពរីកចម្រើនរបស់សិស្ស លើការរៀនសូត្រក្នុងឆ្នាំសិក្សា នៅពេលផ្តល់កម្រងស្នាដៃសិស្សទៅគាត់ ។

កិច្ចការវាយតម្លៃទី៧ : ភាពរីកចម្រើនរបស់សិស្សក្នុងឆ្នាំសិក្សា

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

✂..

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

✂..

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

កិច្ចការ : ភាពរីកចម្រើនរបស់សិស្សក្នុងឆ្នាំសិក្សា (ត)

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

✂...

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

✂...

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

កិច្ចការ : ភាពរីកចម្រើនរបស់សិស្សក្នុងឆ្នាំសិក្សា (ត)

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

✂...

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

✂...

ឈ្មោះ	ភេទ :
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ	
ភាពរីកចម្រើនក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា	
ភាពរីកចម្រើនទូទៅ	

៨.ប្រធានបទទី៨ : ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ (ស្វ័យវាយតម្លៃ)

ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ

ការឆ្លុះបញ្ចាំង គឺជាការអនុវត្តជាក់ស្តែងមួយ ដែលគ្រូល្អៗភាគច្រើនធ្វើវាជាទម្លាប់ ។ វាមានន័យថាពួកគេពិចារណាជាទៀងទាត់អំពីភាពរីកចម្រើនជឿនលឿនរបស់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់គាត់ ក្នុងនាមជាអ្នកបង្រៀន ។ ជានិច្ចកាលគ្រូត្រូវសួរសំណួរដល់ខ្លួនឯងថា :

-តើសិស្សគ្រប់គ្នារៀនបានពូកែឬទេ ?

-តើអ្វីដែលសិស្សជួបការលំបាក ? តើអ្វីដែលជាមូលហេតុនៃការលំបាករបស់ពួកគេ ?

-តើសិស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងថ្នាក់ចាប់អារម្មណ៍នឹងមេរៀននេះឬទេ ?

-តើសិស្សទាំងអស់មករៀនទៀងទាត់មានភាពរីករាយនឹងអ្វីដែលពួកគេរៀនឬទេ ?

ជាធម្មតាមានកុមារខ្លះដែលត្រូវការយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែម ។ ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ គឺជាការវាយតម្លៃដោយខ្លួនឯង ។ គោលបំណងសំខាន់នៃការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ គឺគិតអំពីសំណួរនៅក្នុងប្រអប់ខាងក្រោមនេះ

តើខ្ញុំអាចផ្លាស់ប្តូរ ទម្លាប់បង្រៀនរបស់ខ្ញុំដោយវិធីណាដើម្បីកែលំអការរៀនសូត្ររបស់កុមារនៅក្នុងថ្នាក់របស់ខ្ញុំ?

ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ គឺការផ្លាស់ប្តូរទម្លាប់របស់គ្រូខ្លួនឯងផ្ទាល់ ដើម្បីទទួលបាន លទ្ធផលល្អ ។

ពេលគ្រូសម្រេចនូវអ្វីដែលពួកគាត់នឹងធ្វើខុសពីមុន បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបង្កើតផែនការអនុវត្ត ។ គ្រូគួរតែធ្វើកិច្ចតែងការរៀបចំសកម្មភាពរៀនជាក្រុមតូចៗ យ៉ាងហោចណាស់ម្តងក្នុងមួយថ្ងៃ ។ រៀបចំសកម្មភាពរៀនសូត្រនៅខាងក្រៅបន្ទប់រៀនយ៉ាងហោចណាស់ម្តង ឬ ពីរដងក្នុងមួយសប្តាហ៍ និងប្រមូលដាក់តាំងគំនូររបស់សិស្ស ។ នៅពេលគ្រូសាកល្បងគំនិតថ្មីៗ គាត់គួរតែឆ្លុះបញ្ចាំងម្តងទៀត : តើវាដំណើរការឬទេ? តើកុមារចូលចិត្តវាទេ? តើវាបានជួយកុមារឱ្យអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងនិងបំណិនថ្មីឬទេ? ប្រសិនបើសិស្សទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីគំនិតថ្មីនេះ នោះគ្រូគួរតែអនុវត្តទម្លាប់បង្រៀនពីគំនិតថ្មីនោះ ។ ជួនកាលនៅពេលសាកល្បងគំនិតថ្មីៗ គាត់នឹងអាចគិតពិចារណាអំពីគំនិតថ្មីដទៃទៀត ។ រួចសាកល្បងវាតាមវិធីដូចគ្នា ។ ដូច្នេះគ្រូបានចាប់ផ្តើមកែប្រែ និងកែលំអទម្លាប់ចាស់ ។ ជំហានសម្រាប់អនុវត្ត :

- ឆ្លុះបញ្ចាំងលើបញ្ហាដែលកុមារមាននៅក្នុងថ្នាក់
- ពិចារណាអំពីវិធីផ្លាស់ប្តូរទម្លាប់បង្រៀនដែលនឹងជួយដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះ
- ធ្វើផែនការប្រើវិធីថ្មីៗ
- អនុវត្តនៅក្នុងការបង្រៀន
- ពិចារណាអំពីថាតើវាទទួលបានជោគជ័យ ឬ មិនបានជោគជ័យ ។

ជួនកាលដំណើរការនេះហៅថា " វដ្តឆ្លុះបញ្ចាំងការបង្រៀន " ដូចដ្យាក្រាមខាងក្រោម :

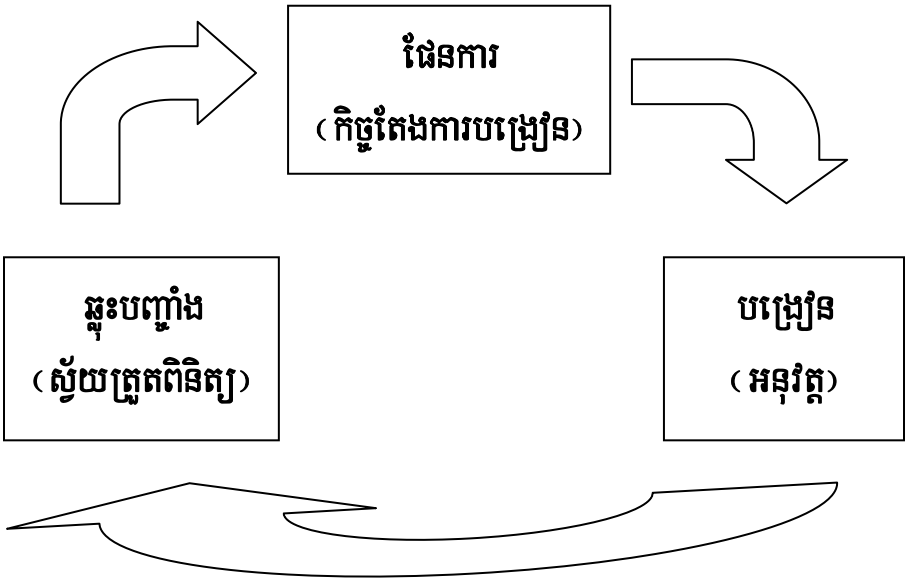

ជួនកាល គេក៏គូរវាជារាងគូចខ្យងដែរ ដើម្បីបង្ហាញថាដំណើរការពុំមែនមានត្រឹមតែមួយវដ្តឡើយ...។ វាអាចជាដំណើរការបន្តគ្នាដែលអាចក្លាយទៅជាផ្នែកមួយនៃទម្លាប់បង្រៀន ។

កិច្ចការគ្រូ

កិច្ចការឆ្លុះបញ្ចាំងទី 1

រៀងរាល់ខែ ថ្ងៃមុនអង្គប្រជុំថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ គ្រូគួរតែរកពេលដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីបទពិសោធរបស់ខ្លួននៅក្នុងបន្ទប់រៀនកាលពីខែមុន ។ ពួកគាត់គួរតែកត់ត្រាការអនុវត្តថ្មីៗល្អជាងគេបី ដែលគាត់បានធ្វើ និងបន្ទាប់មកបញ្ហាធំជាងគេបី ដែលពួកគាត់ជួបប្រទះនៅក្នុងខែ ។ គ្រូគួរតែចែករំលែកបទពិសោធ និងគំនិតពួកគាត់នៅពេលប្រជុំប្រចាំខែ។

កិច្ចការឆ្លុះបញ្ចាំងទី 2

នៅក្នុងការប្រជុំប្រចាំខែចុងក្រោយ គ្រូពិនិត្យមើលការកត់ត្រារបស់ខ្លួន និងសម្រេចចិត្តអំពីអ្វីដែលជាបញ្ហាប្រឈមធំៗ ជាងគេបីរបស់គាត់ និងការកែប្រែល្អជាងគេបីដែលគាត់បានធ្វើនៅក្នុងការអនុវត្តរបស់គាត់ក្នុងឆ្នាំសិក្សា ។ អ្នកសម្របសម្រួលនឹងជួយគ្រូក្នុងការសរុបព័ត៌មានទាំងអស់ ដើម្បីបង្កើតជាបញ្ជីសង្ខេបនូវបទពិសោធទាំងឡាយរបស់គាត់នៅជិតដំណាច់ឆ្នាំសិក្សា ។

កិច្ចការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ ១ និង ២

ខែ	គំនិតថ្មីល្អជាងគេ៣ដែលខ្ញុំបានធ្វើ	បញ្ហា៣ដែលខ្ញុំបានជួបប្រទះ
តុលា	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
វិច្ឆិកា	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
ធ្នូ	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
មករា	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
កុម្ភៈ	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
មីនា	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.

មេសា	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
ឧសភា	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
មិថុនា	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
កក្កដា	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.
ឆ្នាំសិក្សា	**ការផ្លាស់ប្តូរធំជាងគេ៣ដែលខ្ញុំបានធ្វើ**	**បញ្ហាធំជាងគេ៣ដែលខ្ញុំបានជួបប្រទះ**
២០០...- ២០០...	១. ២. ៣.	១. ២. ៣.

អំណះអំណាងរបស់គ្រូ

ការងារមាននៅក្នុង**សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ**នេះ គឺជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួនខ្ញុំ ។ វាត្រូវបានផ្អែកទៅលើការសង្កេតក្នុងបន្ទប់រៀន កិច្ចតែងការបង្រៀន បទពិសោធបង្រៀន និងការវាយតម្លៃការបង្រៀន ដែលខ្ញុំ បានធ្វើក្នុងឆ្នាំសិក្សាន្លងមក ។

ខ្ញុំសូមប្រគល់ជូន**សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ**នេះដោយស្ម័គ្រចិត្តទៅឱ្យអ្នកគ្រប់គ្រងធ្វើការពិនិត្យ ។ ខ្ញុំយល់ថាសៀវភៅនេះនឹងមិនត្រូវបានគេធ្វើការកែតម្រូវអ្វីឡើយ ។ គោលបំណងនៃការពិនិត្យ គឺដើម្បីមើលថាតើខ្ញុំបានបំពេញគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ឬទេ ។ អ្នកគ្រប់គ្រងខ្ញុំនឹងប្រគល់សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូនេះ ត្រឡប់មកឱ្យខ្ញុំវិញបន្ទាប់ពីបានពិនិត្យរួច ខ្ញុំនឹងរក្សាវាសម្រាប់ជាឯកសារនៃការងារអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្ញុំក្នុងឆ្នាំសិក្សានេះ ។

ហត្ថលេខា : ______________________ គ្រូ ______________ ថ្ងៃប្រគល់ជូន

______________ ថ្ងៃប្រគល់ត្រឡប់មកវិញ

អំណះអំណាងរបស់អ្នកគ្រប់គ្រង

សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូនេះ ត្រូវបានប្រគល់ជូនដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។ ខ្ញុំបានអានវា និងបានរកឃើញថា :

រាល់កិច្ចការទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញចប់សព្វគ្រប់ ☐

រាល់កិច្ចការទាំងអស់ពុំទាន់បានបំពេញចប់សព្វគ្រប់នៅឡើយទេ ☐

សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូត្រូវបានប្រគល់ត្រឡប់ទៅគ្រូវិញ ។ ☐

ហត្ថលេខា : ________________________ អ្នកគ្រប់គ្រង

មុខតំណែង: ________________________ __________ ថ្ងៃខែឆ្នាំប្រគល់ត្រឡប់

ឧបសម្ព័ន្ធ

កម្មវិធីបំប៉នឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន ក្នុងឆ្នាំសិក្សា

ខែ	កញ្ញា ៩	តុលា ១០	វិច្ឆិកា ១១	ធ្នូ ១២	មករា ១	កុម្ភៈ ២	មីនា ៣	មេសា ៤	ឧសភា ៥	មិថុនា ៦	កក្កដា ៧	សីហា ៨
ការបំប៉ន ជាប់ៗគ្នា	៦ ថ្ងៃ បំប៉នគ្រូឧទ្ទេស និង ៦ ថ្ងៃ បំប៉នគ្រូបង្រៀន							សិក្ខាសាលា វាយតម្លៃ ១ថ្ងៃសម្រាប់ គ្រូ			សិក្ខាសាលា វាយតម្លៃ ១ថ្ងៃសម្រាប់ គ្រូ	
ប្រជុំប្រចាំខែ		ប្រជុំ១ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ២ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៣ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៤ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៥ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៦ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៧ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៨ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៩ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ១០ ១ថ្ងៃ	
អនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀន		ការអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀន ពេញមួយឆ្នាំសិក្សា ទាក់ទងនឹងការសង្កេត និងកិច្ចការសរសេរងាយៗ រៀងរាល់អង្គប្រជុំប្រចាំខែដែលត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនៅពេលប្រជុំខែបន្ទាប់ ។ គ្រូជួបគ្នាក្រៅផ្លូវការចន្លោះការប្រជុំប្រចាំខែ សម្រាប់ជាផ្នែកនៃបណ្តាញសាលារៀន ដែលពួកគាត់បង្កើតដោយខ្លួនឯង ទៅតាមស្ថានភាពមូលដ្ឋានរបស់គាត់ ។										

ការបំប៉នជាប់ៗគ្នា : ៦ថ្ងៃ + ១ថ្ងៃ + ១ថ្ងៃ (* វាយតម្លៃ/ធ្វើផែនការ " ឆ្លុះបញ្ចាំងការងារកន្លងមក និងធ្វើផែនការបន្ត ")

ការប្រជុំប្រចាំខែ : ១០ថ្ងៃ (ទាក់ទងនឹងការពិនិត្យកិច្ចការឡើងវិញ ខ្លឹមសារថ្មី សកម្មភាព និងការរៀបចំកិច្ចការ)

ការអនុវត្តក្នុងបន្ទប់រៀន : សាកល្បងគំនិតថ្មីៗ ធ្វើកិច្ចការងាយៗ ការសន្ទនាជាមួយគ្រូគ្នាឯង ... ។

បញ្ជីកិច្ចការតាមប្រធានបទត្រូវធ្វើប្រចាំឆ្នាំ

ល.រ	ប្រធានបទ	កិច្ចការ	ចំណងជើង	ពេលកំណត់	បានពិភាក្សា	ផ្សេងៗ
១	ការគ្រប់គ្រងបន្ទប់រៀន	១	ប្លង់បន្ទប់រៀន ១	ដើមខែតុលា	ប្រជុំខែតុលា	
		២	ប្លង់បន្ទប់រៀន ២ និងការប្រែប្រួល	ដើមខែមីនា	ប្រជុំខែមីនា	
		៣	ប្លង់បន្ទប់រៀន ៣ និងការប្រែប្រួល	ដើមខែមិថុនា	ប្រជុំខែមិថុនា	
២	សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់	១	ការពិចារណាហ្មត់ចត់ ១	ដើមខែមករា	ប្រជុំខែមករា	
		២	ការពិចារណាហ្មត់ចត់ ២	ដើមខែកុម្ភៈ	ប្រជុំខែកុម្ភៈ	
៣	ល្បែងសិក្សា	១	ល្បែងសិក្សា ១ គណិតវិទ្យា	ដើមខែវិច្ឆិកា	ប្រជុំខែវិច្ឆិកា	
		២	ល្បែងសិក្សា ២ ភាសា	ដើមខែធ្នូ	ប្រជុំខែធ្នូ	
		៣	ល្បែងសិក្សា ៣ សិក្សាសង្គម	ដើមខែកុម្ភៈ	ប្រជុំខែកុម្ភៈ	
		៤	ល្បែងសិក្សា ៤ វិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត	ដើមខែមេសា	ប្រជុំខែមេសា	
៤	ការវាយតម្លៃ	១	ជ្រើសរើសសិស្សដើម្បីរៀបចំកម្រងស្នាដៃ	ដើមខែតុលា	ប្រជុំខែតុលា	
		២	ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ដើមខែវិច្ឆិកា	ប្រជុំខែវិច្ឆិកា	
		៣	ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ដើមខែកុម្ភៈ	ប្រជុំខែកុម្ភៈ	
		៤	ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ដើមខែមេសា	ប្រជុំខែមេសា	
		៥	ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ដើមខែមិថុនា	ប្រជុំខែមិថុនា	
		៦	-សិក្សាករណីដំណើររឿងសិស្ស-ប្រជុំ -សិក្សាករណីដំណើររឿងសិស្ស-ពង្រាង	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែមេសា	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	
		៧	ពិនិត្យឡើងវិញនូវកម្រងស្នាដៃសិស្ស	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	
៥	ការប្រើធនធានសំបូរបែបក្នុងថ្នាក់រៀន	១	ប្រើផ្ទាំងរូបភាព	ដើមខែវិច្ឆិកា	ប្រជុំខែវិច្ឆិកា	
		២	ប្រើផែនទី	ដើមខែមករា	ប្រជុំខែមករា	
៦	អំណាន	១	អំណាន ១	ដើមខែធ្នូ	ប្រជុំខែធ្នូ	
		២	អំណាន ២	ដើមខែមករា	ប្រជុំខែមករា	
៧	សំណេរ	១	សំណេរ ១ ពង្រាង និងប្រជុំ	ដើមខែមីនា	ប្រជុំខែមីនា	
		២	សំណេរ ២ អត្ថបទចរចា	ដើមខែមេសា	ប្រជុំខែមេសា	
៨	ការឆ្លុះបញ្ចាំង គ្រូ	១	ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូប្រចាំឆ្នាំ	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	
		២	ឆ្លុះបញ្ចាំងការងារកន្លងមក និងធ្វើផែនការបន្ត	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	

កំណត់សំគាល់ : ក្នុងកូឡោនផ្សេងៗ គ្រូត្រូវគូសជាសញ្ញា ✓ នូវកិច្ចការដែលបានធ្វើហើយ ។

សន្ទានុក្រមនៃពាក្យគន្លឹះប្រើនៅក្នុងឯកសារ ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន

ពាក្យ	សេចក្តីពន្យល់
ការរៀនផ្អែកលើសកម្មភាព	នៅពេលកុមារត្រូវបញ្ចប់កិច្ចការមួយ និងបង្កើតលទ្ធផល ដើម្បីបង្ហាញពីការរៀនសូត្រ (ការស្តាប់គ្រូ និងការចម្លងពីក្តារខៀន ពុំមែនជាការផ្អែកលើសកម្មភាពឡើយ)
ការវាយតម្លៃ (Assessment)	ការវិនិច្ឆ័យអំពីការរីកចម្រើនជឿនលឿន ឬ ស្នាដៃរបស់កុមារដោយផ្អែកលើភស្តុតាង ។
ការរៀនតាមវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល	វិធីបង្រៀន និងរៀនដែលសង្កត់ទៅលើការចូលរួមរបស់កុមារ ជាពិសេសចំណាប់អារម្មណ៍ ការចង់ឃើញចង់ដឹង គំនិត និងមតិរបស់ពួកគេ ។
ការប្រជុំ	ដំណើរការដែលអ្នកសរសេរចែករំលែកសំណេរព្រាងមួយជាមួយអ្នកអានដែលផ្តល់យោបល់កែលំអអំពីគុណភាពរបស់អត្ថបទ ។
របៀបអានអក្សរ	ច្បាប់មូលដ្ឋានដែលគេត្រូវដឹង ដើម្បីអាចអានបាន (ឧទាហរណ៍ៈ អត្ថបទខ្មែរត្រូវអានពីលើចុះ ក្រោម ពីឆ្វេងទៅស្តាំ ពីខាងមុខសៀវភៅទៅខាងក្រោយ សៀវភៅ) ។
សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់	សំណួរដែលតម្រូវឱ្យកុមារគិតពិចារណាអំពីព័ត៌មាន ឬគំនិតមួយ ឬច្រើន និងជាលទ្ធផល **បង្កើតបានជាព័ត៌មាន ឬ គំនិតថ្មីមួយ** ។
សេចក្តីព្រាង	អត្ថបទ ឬ សំណេរដែលអ្នកសរសេរព្យាយាមកែលំអវា ។
ការធ្វើឱ្យសំបូរបែប/ការពង្រីកបន្ថែម	សកម្មភាពរៀនសូត្រអពីប្រធានបទជាក់លាក់មួយសម្រាប់សិស្សដោយពង្រីកបន្ថែមអ្វី ដែលពួកគេបានរៀនរួចហើយ ។
ការវាយតម្លៃ (Evaluation)	ការវាយតម្លៃចុងក្រោយអំពីលទ្ធផល ឬ ស្នាដៃរបស់សិស្ស ឬក្រុមសិស្ស ឬកម្មវិធីរៀនសូត្រមួយ ។
សេចក្តីព្រាងចុងក្រោយ	អត្ថបទដែលអ្នកសរសេរជឿថាបានបញ្ចប់ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែស្វែងរកដំបូន្មាន ។
ការវាយតម្លៃផ្លូវការ	ការវាយតម្លៃដែលរៀបចំដោយប្រុងប្រយ័ត្នជាមុន ហើយដែលលទ្ធផលរបស់វា ត្រូវបានចងក្រងជាឯកសារ និងប្រើជារឿយៗក្នុងគោលបំណងជាផ្លូវការ ឬជាសាធារណៈ ។
ការវាយតម្លៃតាមដំណាក់ៗ	ការវាយតម្លៃដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងវគ្គសិក្សាដើម្បីកំណត់ពីភាពជឿនលឿនរបស់សិស្ស ដោយប្រៀបធៀបជាមួយគោលបំណង និង វត្ថុបំណងនៃការរៀនសូត្រ ឬជាមួយ សិស្សដទៃទៀតនៅក្នុងថ្នាក់ ។
ការរៀនដោយខ្លួនឯង	ការរៀនម្នាក់ឯង ឬជួនកាលរៀនជាក្រុមកុមារដោយពុំមានវត្តមានគ្រូ ។

ការវាយតម្លៃក្រៅផ្លូវការ	ការវាយតម្លៃក្នុងខណៈដែលមានសកម្មភាពជាប្រចាំដោយផ្អែកលើការសង្កេតអំពី ទង្វើក្នុងសកម្មភាពរៀនសូត្រ និងអត្តចរិតទូទៅ ។
សំណួរចងចាំ	សំណួរដែលតម្រូវ ឱ្យកុមារចងចាំអ្វីមួយដែលពួកគេបានទទួល បទពិសោធ ឬ បានរៀនពីមុនមក និង និយាយអំពីវា ។
ការរៀនជាមួយគ្នាឯង (ជាក្រុម)	ការរៀនដែលធ្វើឡើងរវាងកុមារ/មនុស្សធំដែលមានបទពិសោធន៍ និងឋានៈស្មើគ្នា ឬប្រហែលគ្នា ។
អត្ថបទចរចា	ដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្តអំពីអ្វីដែលត្រូវសរសេរបន្ទាប់ពីពិភាក្សា រវាងគ្រូ-សិស្ស ឬ នៅក្នុងក្រុមសិស្ស (ជារឿយៗប្រើសម្រាប់ជួយសិស្សដែលពុំទាន់ចាប់ផ្តើមសរសេរនៅឡើយ ដើម្បីឱ្យចូលរួមក្នុងដំណើរការសរសេរ) ។
សំណួរ (ការសួរសំណួរ)	សូមមើលសំណួរចងចាំ យល់ដឹង និងពិចារណាហ្មត់ចត់ ។
ការឆ្លុះបញ្ចាំង	សូមមើលការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូខាងក្រោម ។
ការពង្រឹងបន្ថែម	សកម្មភាពបន្ថែមផ្តល់ដល់សិស្ស ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចអនុវត្តអ្វីមួយ ដែលបានរៀនរួចហើយ ។
ផលសម្រេចនៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស	ចំណេះដឹង និងបំណិន ដែលសិស្សអាចបកស្រាយនៅដំណាច់វគ្គសិក្សាបាន ។
កម្រងស្នាដៃសិស្ស	បណ្តុំការងារដែលសិស្សធ្វើក្នុងរយៈពេលមួយ ។ ជារឿយៗប្រើដើម្បីជួយធ្វើការវាយតម្លៃការរៀនសូត្រ និងធ្វើជាគំរូការងារសិស្សដែលអាចផ្ញើឱ្យគ្រួសារពួកគេបាន ។
ការវាយតម្លៃសរុប	ការវាយតម្លៃធ្វើនៅដំណាច់វគ្គសិក្សាដើម្បីកំណត់កម្រិតស្នាដៃរបស់សិស្ស ដោយធៀបទៅនឹងគោលបំណង និងវត្ថុបំណងរៀនសូត្រ ឬធៀបទៅនឹងសិស្សដទៃទៀតក្នុងថ្នាក់ ។
ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ	ដំណើរការនៃការវាយតម្លៃខ្លួនឯង ដោយគ្រូពិចារណាអំពីវិធី ដែលគាត់អាចកែប្រែទម្លាប់បង្រៀនរបស់គាត់ ដើម្បីកែលំអផលសម្រេច នៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស។
សំណួរយល់ដឹង	សំណួរដែលតម្រូវឱ្យសិស្សពិចារណាអំពីអត្ថន័យរបស់ព័ត៌មាន ឬ គំនិត មួយ និងពន្យល់វា ។
លំនាំសំណេរ	អ្វីដែលអ្នកសរសេរធ្វើ ដើម្បីផលិតនូវសំណេរមានគុណភាពល្អ។ លំនាំនេះជាធម្មតាចាប់ផ្តើមពី ការកត់ត្រា បន្ទាប់មកប្លង់គ្រោង បន្ទាប់មកទៀត សេចក្តីព្រាងមួយចំនួន រហូតដល់បញ្ចប់សេចក្តីព្រាងចុងក្រោយ។ អ្នកសរសេរជាធម្មតាចែករំលែកសំណេរព្រាង ជាមួយអ្នកដទៃទៀត ដើម្បីធានាថាវាមានអត្ថន័យច្បាស់លាស់ និងធ្វើការកែតម្រូវមុននឹងផលិតនូវសេចក្តីព្រាងចុងក្រោយ។

ការប្រជុំប្រចាំខែ

សម្ភារ ៖ សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ តារាងទី១: របៀបវារៈគំរូ សម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែ

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ៖ ការប្រជុំប្រចាំខែមានសារសំខាន់ពីព្រោះវាជាឱកាស

- នៅពេលគ្រូមកពីសាលារៀនផ្សេងៗគ្នា អាចផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍គ្នា
- សម្រាប់គ្រូរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមក (ខ្សែបណ្តាញគ្រូគ្នាឯង)
- សម្រាប់គ្រូមានបទពិសោធន៍ជួយគ្រូថ្មីៗ
- សម្រាប់ពង្រីកគំនិតល្អៗពីសាលារៀនមួយទៅសាលារៀនមួយទៀតអំពីការបង្រៀន និងការរៀន

គោលបំណងសំខាន់នៃការប្រជុំប្រចាំខែគឺផ្តល់ជាវេទិកា ។ អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន (នាយក និងនាយករងកម្រង នាយក នាយករងសាលា និងប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស) មានតួនាទីសំខាន់នៅក្នុងការលើក ទឹកចិត្តគ្រូឱ្យនិយាយអំពីការអនុវត្ត របស់ពួកគាត់ និងបញ្ហាដែលពួកគាត់កំពុងតែជួបប្រទះ ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា៖ កិច្ចការគ្រូនឹងជួយផ្តល់រចនាសម្ព័ន្ធមួយ សម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែ ។ គ្រូអាចចាប់ផ្តើម ការប្រជុំប្រចាំខែពួកគាត់ទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកត្រូវបែងចែកតាមក្រុមកម្រិតថ្នាក់សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពឱ្យកាន់តែពិស្តារ ។ សកម្មភាពសំខាន់ពីរនៅតាមក្រុមកម្រិតថ្នាក់ គឺ ៖

១. និយាយអំពីកិច្ចការដែលគ្រូបានបំពេញនៅក្នុងខែមុន និងអំពីបទពិសោធន៍ពួកគាត់ទាំងល្អ និងទាំងមិនល្អ ។ គ្រូខ្លះ ដែលទទួលបានលទ្ធផលល្អ អាចប្រើសៀវភៅកំណត់ត្រារបស់គាត់ ប្រាប់គ្រូដទៃទៀតនូវអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ ។ គ្រូផ្សេងទៀតអាចសួរគាត់ឱ្យធ្វើបង្ហាញសកម្មភាពសិក្សាខ្លះៗ ។ អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋានអាចជួយដោយ ធ្វើការសង្ខេបគំនិតល្អៗផ្សេងៗគ្នា ដែលគ្រូបាន និងកំពុងតែប្រើ ។

២. និយាយអំពីកិច្ចការដែលគ្រូនឹងធ្វើនៅចន្លោះការប្រជុំប្រចាំខែនេះ និងខែបន្ទាប់ ។ នេះមានន័យថា អានការណែនាំទាំងអស់គ្នាមួយចប់ ពិភាក្សាវា និងព្រមព្រៀងលើអ្វីដែលគួរធ្វើ ។

អ្នកសម្របសម្រួលចែកគំរូរបៀបវារៈ នឹងនិយាយថា របៀបវារៈសម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែអាចមានរាងដូចនេះ ៖

គំរូរបៀបវារៈ   សម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែ

	ចំណាងជើងសកម្មភាព	ខ្លឹមសារសំខាន់ៗ	អ្នកសម្របសម្រួល/ប្រធាន	ពេល
១	ប្រជុំគ្រូ (ថ្នាក់ទី១-៦ ទាំងអស់)	ព័ត៌មានពីក្រសួងអយក ការណែនាំថ្នាក់ជាតិ ការណែនាំថ្នាក់ខេត្ត ការណែនាំថ្នាក់ស្រុក/កម្រង ព័ត៌មានមូលដ្ឋានដទៃទៀត	នាយកកម្រង	៦០ នាទី
		កម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ការពិភាក្សាទូទៅ ព័ត៌មានទូទៅ ការរីកចម្រើន យោបល់កែលំអ	នាយកកម្រង និង អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន	
២	ក្រុមកម្រិតថ្នាក់	ចែករំលែកលទ្ធផលកិច្ចការ ការពិភាក្សាតាមក្រុមតូចៗ ការជ្រើសរើសគំនិតល្អៗ	នាយករង/ប្រធានក្រុម បច្ចេកទេស	៦០ នាទី
៤	ក្រុមកម្រិតថ្នាក់	**បទបង្ហាញ** ការពន្យល់/ការធ្វើបង្ហាញអំពី គំនិតបង្រៀនល្អៗ	គ្រូ	៤៥ នាទី
៥	ក្រុមកម្រិតថ្នាក់	**ការរៀបចំ** សម្រាប់ **កិច្ចការទៅអនាគត :** -ការអានកិច្ចការ -ការពិភាក្សាកិច្ចការ -សំណួរ និងចម្លើយ	នាយករង/ប្រធានក្រុម បច្ចេកទេស	៤៥ នាទី
៦	ប្រជុំក្រុមទាំងមូល	**សកម្មភាពពិនិត្យឡើងវិញនៅអង្គប្រជុំ** បញ្ហាដែលលេចឡើង បញ្ហាសម្ភារ/ការផ្គត់ផ្គង់ បញ្ហាធ្វើផែនការ	នាយកកម្រង និង អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន	៣០ នាទី
				៤ ម៉ោង

របៀបវារៈនេះគ្រាន់តែជាគំរូប៉ុណ្ណោះអាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទៅតាមការជាក់ស្តែង ។ សកម្មភាពដែលបានដាក់ពណ៌ បញ្ជាក់ទាំងពីរជាសកម្មភាពដែលមានសារសំខាន់ជាងគេបំផុត សម្រាប់រក្សានូវកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃ ការបង្រៀន និង រៀន និងមិនគួរជំនួសបានឡើយ ។